

மன்யோசு

தமிழில் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மன்யோசு

(யப்பானியக் காதுற் பாடல்கள்)

பேராசிரியர் முனைவர் அ.சண்முகதாஸ்

B.A. (Ceylon), Ph.D.(Edinburgh)

முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

B.A. (Ceylon), M.A., Ph.D. (UJ).

அன்பளிப்பு

மொழிபெயர்ப்பாளர்

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மொழியிலக்கிய பீடம்

கக்குசயின் பல்கலைக்கழகம்

தோக்கியோ, யப்பான்

வராவொல்லை வெளியீடு - 5

1992

முதற்பதிப்பு: ஐப்பசி 1992
உரிமை: அ. சண்முகதாஸ்
தயாரிப்பு: க. சச்சிதானந்தன்
விலை: இந்திய ரூ. 40.00
US \$ 3.00

ஒளிஅச்சுக்கோப்பு,
அச்சிடல்: காந்தளகம், சென்னை.

விற்பனை உரிமை:

காந்தளகம்
4 முதல்மாடி, ரகிசா கட்டடம்
834, அண்ணா சாலை
சென்னை 600 002
தொலைபேசி: 834505

MANYŌSHŪ

(A Translation of 155 Love Poems)

Translator: Manonmani SANMUGADAS, M.A.,
FACULTY OF LETTERS
GAKUSHUIN UNIVERSITY
TOKYO, JAPAN.

Copyright to: A. Sanmugas.

First Edition: 1992

Publishers: Varavollai Publication
Nellandai Road,
Thumpalai
Point Pedro, Sri Lanka.

Artist: V. Poovarasu.

Printers: *Kaanthalakam*
834, Anna Salai
Madras - 2. India.

Price: India Rs. 40.00
US \$ 3.00

என்னுரை

கடந்த ஒன்பது வருடங்களாக யப்பான் நாட்டிலே தங்கியிருந்து, தமிழ்-யப்பானிய மொழியுறவு பற்றிய ஆய்வினைச் செய்து வருகையில், பல யப்பானிய இலக்கியங்களைப் படிக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதிலும், யப்பானிய பழைய இலக்கியமான 'மன்யோசு' என்ற, பாடல் தொகுதிகளைப் படித்தபோது தமிழிலே உள்ள சங்கப்பாடல்களைப் படிப்பது போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்த உணர்வின் உந்தலால் 'மன்யோசு' தொகுதியிலுள்ள காதற்பாடல்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்ற பெருவிருப்பும் ஏற்பட்டது.

ஐந்து வருடங்களாக நான் 'மன்யோசு' காதற் பாடல்களைச் சங்கப் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பல கட்டுரைகளை சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளிலே, தமிழ்மொழியிலும், யப்பானிய மொழியிலும் சமர்ப்பித்துள்ளேன். அவ்வப்போது தரவுகளுக்காகத் தமிழில் பல மன்யோசுப் பாடல்களை (ஏறக்குறைய 600) மொழிபெயர்த்துள்ளேன். அவற்றை நூல் வடிவில் கொணரும் முயற்சியின் முதற்படியே இச்சிறு தொகுப்பு நூலாகும். இந் நூலில் உள்ள பாடல்களின் மொழிப்பெயர்ப்பமைதியைப் பார்த்து ஏற்ற இடங்களிலே திருத்தங்களைச் செய்து தந்த பேராசிரியர் சுகமு ஓனோவிற்கு என் நன்றிகள் பல. கையெழுத்துப்படியிலே மன்யோசுப் பாடல்கள் ஆங்கிலத்தில் அமையப் பேருதவி புரிந்த என் கணவருக்கு நான் நன்றி சொல்வது அழகன்று.

நூலாக்கத்திற்கு ஒத்துழைத்த 'காந்தளகம்' அச்சகத்தார்க்கும் என் நன்றிகள் பல. சிறப்பாக நண்பர் 'சச்சி'யின் உதவியின்றேல் இந்நூல் வெளிவருவது முடியாத காரியமே. இறுதியாக இந்த மொழிபெயர்ப்பைச் செய்ய நல்ல ஆய்வுச் சூழலை அமைத்துத் தந்த கக்குசுயின் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் என்றும் நன்றியுடையேன். தொடர்ந்தும் 'மன்யோசு' தமிழ்மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதிகள் பல வெளியிட எண்ணமுண்டு. அதற்கு அபிராமி அருள் நாடுகிறேன்.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மொழியிலக்கிய பீடம்

கக்குசுயின் பல்கலைக்கழகம்

2.3.1992

ரேணுமுத்துக்குமாரபேர
ரேணுமுத்துக்குமாரபேர

カハカクエ夫妻がそろって日本に來たのは
元弘三年春のことだ。それ以來すでに九年
たつた。二人は私のタニシ流の研究の共同者
として、絶えず私に教へ、私の質問に答へて
くれた。それによつて日本流のタニシ流の關係に
つての假説は多くの材料を得て、遂に確
實なものか、今中おそろく進しむべきか、承授せよ
るを得ず、致隙に達してしまつてしまふ。
この期間にマインツ夫人は日本流を字ひ、復雜
可漢字を流めらるうになり、日本の最上の歌
集である万葉集を流解せらるうになり、
彼女はそのれをタニシ流の最上の古典カガヨの中
への歌集と見做して、よつてタニシ流に編入し
た。この歌集は万葉集以來の日本の歌の中心
的な根據である。今や藤原の一部分が印刷
され刊行されること、その美事を出來業之
と書天出版を授けて巻頭の序としたい。

元弘三年
大野 晋

“மன்யோசு” இலக்கிய அறிமுகம்

1. மன்யோசுக் காலம்:

மன்யோசு யப்பானியருடைய மிகப் பழைய பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். ‘மன்-யோ-சு’ என்ற பெயரைத் தமிழிலே நேர் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யின் ‘பத்தாயிரம் இலைத் தொகுப்பு’ என அமையும். பல் வேறு காலங்களில் பாடப்பட்ட பல ஆயிரம் பாடல்களின் தொகுப்பு என்பதே இதன் பொருளாகும். மன்யோசு தொகுதியில் 450 புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல்கள் இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் எட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரையெனக் கருதப்படுகிறது. மன்யோசுவில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள 4516 பாடல்களுள், 4200 தங்க (Tanika) எனப்படும் குறும்பாடல்களாகவும், 260 சோகா (Chōka) எனப்படும் நீண்ட பாடல்களாகவும் மிகுதிப்பாடல்கள் செதோகா (Sedōka) எனப்படும் வகையைச் சேர்ந்த பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன. தங்க, சோகா, செதோகா என்னும் பாடல்களின் அமைப்பு பின்னர் விளக்கப்படும். பாடல்களைப் பொருள் அடிப்படையிலே மூன்று வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். 1. பயணம், உண்டாட்டு, பூர்வீகக் கதைகள் பற்றிய பாடல்கள். 2. காதலுறவுபற்றிய பாடல்கள் பெரும்பான்மையாகவும் மக்கள், உடன் பிறந்தோர் தொடர்பான புலவர்களின் மனவுணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் பாடல்கள் சிறுபான்மையாகவும் அமைந்தவை. 3. கையறு நிலைப்பாடல்கள்.

கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் புத்தசமயம் யப்பானுக்குச் சீனா மூலமாக வந்துசேர்ந்தது. கி.பி. 752இல் தைபுத்தசு என அழைக்கப்படும் பெரிய புத்தர்சிலை அமைக்கப்பட்ட காலம் யப்பானில் புத்த சமயத்தின் செல்வாக்கு மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்த காலமாகும். புத்தசமயம் படிப்படியாக யப்பானிலே செல்வாக்குப்பெற்ற காலகட்டத்தில் மன்யோசுப் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. எனினும், மன்யோசுப் பாடல்களிலே புத்தசமயக் கருத்துகளின் செல்வாக்கு இல்லாதிருப்பது வியப்பாயுள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் புத்தசமயம் யப்பானில் உயர்சமூகத்திலேயே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையே என யப்பானிய ஆய்வறிஞர் ஒருவர் கருதுகின்றார். (Shuichi Kato, A History of Japanese literature).

2. தொகுப்பு முயற்சி:

மன்யோசுப் பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களாகவிருந்து பின்னர் சீன எழுத்துகளிலே பிரதியாக்கம் பெற்றன. அதிலும் சீன மொழியின் உச்சரிப்பை

மட்டுமே பாடல்களை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தினர். சீனமொழிச் சொற் பொருளைப் பயன்படுத்தவில்லை. இதனால் மன்யோசுப் பாடல்கள் எழுதப் பயன்பட்ட சீன எழுத்துகளை 'மன்யோகந' (Manyo-kana) என சிறப்பான பெயரால் யப்பானியர் அழைத்தனர். ஆரம்பத் தொகுதிகளிலே மன்யோசுப் பாடல்கள் சீன எழுத்துகளால் எழுதப்பட்டிருப்பினும் பொருள் நிலையில் சீன மொழி பேசுபவர்களால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத பாடல்களாயுள்ளன. தற்போது மன்யோசுப் பாடல்கள் யப்பானிய எழுத்துமுறையான கிரகந (Hira-gana)விலும் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டிலே மன்யோகநவில் மன்யோசுப் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டன. 20 தொகுதிகளாக அமைந்தன. ஆனால், இப்பாடல்கள் யாவும் ஒரே காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டன என்று கூறுவதற்கில்லை. வேறுபட்ட காலப்பகுதியிலே தொகுப்பு நடைபெற்றதைத் தற்போது கிடைத்துள்ள தொகுப்புகள் உணர்த்துகின்றன. பாடல் தொகுப்பு முயற்சிகளுள் யகமொசி (Yakamochi)யின் தொகுப்பே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. யகமொசி இயற்றிய பாடல்கள் 17ஆம், 18ஆம், 19ஆம் தொகுதிகளிலே இடம் பெற்றுள்ளன. மன்யோசு 20ஆம் தொகுதியின் கடைசிப் பாடல் கி.பி. 759இல் சேர்க்கப்பட்டது. இப்பாடலை யகமொசியே இயற்றியுள்ளார். இக்கால கட்டத்திலே யகமொசி யப்பானின் ஒரு மாகாணமாகிய இநபவின் ஆளுநராகக் கடமை புரிந்தார். தொகுத்து நோக்கும் போது கி.பி. 759லேயே மன்யோசுப் பாடல்கள் முழுவதையும் தொகுக்கும் முயற்சியும் நிறைவெய்தியிருக்கவேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது.

யகமொசி போன்ற பலர் இத்தொகுப்பு முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருப்பினும் தொகுப்புக்கென வரையறுக்கப்பட்ட நியதிகள் எவையும் இருந்ததாகத் தெரிய வில்லை. தொகுப்பாளர்களது நிலைகளுக்கு ஏற்ப தொகுப்பு முறைகளும் வேறுபட்டமைந்துள்ளன. தொகுப்புகளின் வகைப்பாட்டிற்கும் ஒழுங்கு முறைக்கும் விதிமுறை காணமுடியாதுள்ளதென யப்பானிய அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மன்யோசுப் பாடல்களிலே முன்னைய யப்பானியத் தொகுப்பு நூல்களான கொஜிகி, நிகொன்சொகி பற்றிய குறிப்புகளும் வருகின்றன. தொகுப்பாளர்கள் பாடல் மூலாதாரம், உசாத்துணை பற்றிய தமது கருத்துகளையும் தொகுப்புகளிலே இணைத்துள்ளனர். மன்யோசுப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்ட இடங்களுங்கூடச் சில சந்தர்ப்பங்களிலே தரப்பட்டுள்ளன.

3. பாடிய புலவர்கள்.

மன்யோசு முதல் மூன்று தொகுதிகளிலும் உள்ள பாடல்களை இயற்றியவர்கள் மாமன்னர்கள், இளவரசர்கள், இளவரசிகள் ஆவர். மன்யோசுவின் முதற்பாடலாக இடம்பெறுவது மாமன்னர் யூர்யகுவினால் பாடப்பட்ட பாடலாகும். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதிக் காலத்தில் அரச

குடும்பத்துப் புலவர்களுடன் இன்னொரு குழுவினரும் பாடல் இயற்றும் பணியில் ஈடுபட்டனர். இக்குழுவினரை அவைக்களப் புலவர்கள் எனக் கூறலாம். இத்தகைய புலவர்களுள் ஹிதொமரொ (Hitomaro) சிறப்பிடம் பெறுகிறார். பாடற்புனைவுக் கலையிலே மிகவும் கைதேர்ந்தவராக இவர் கணிக்கப்படுகிறார். இவர் பாடிய 470 பாடல்கள் மன்யோசுத் தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளன. இவருக்குப் பின்னர் யமபெநொ அகஹிதொ (Yamabeno Akahito) என்பவர் சிறந்த அவைக்களப் புலவராகக் கொள்ளப்படுகின்றார். பெண்புலவர்கள் பாடிய பல பாடல்கள் மன்யோசுத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. தம் முடைய மாகாணங்களை விட்டுக் கடமைக்காகவும், நாடுகடத்தப் பட்டமைக்காகவும் பிறமாகாணங்களிலே சென்று வாழ்ந்தவர்கள் தம் பிரதேச மண்ணினை நினைந்து ஏங்கிப் பாடிய பாடல்கள் பல மன்யோசுத் தொகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய பாடல்கள் பாடியவர்களுள் தபிதொ (Tabito, கி.பி. 665-731) சிறப்பிடம் பெறுகிறார். இவர் கள்ளைப் பற்றிப் பாடிய 13 பாடல்களை யப்பானிய இலக்கிய வல்லுநர் சிறப்பாகப் பாராட்டுகின்றனர். யமநொ உஎநொ ஒருர (Yamanoweno Okura) தனது பிள்ளைகள், மனைவி பற்றியும், வயது முதிர்ந்தோருடைய நிலை பற்றியும் ஏழ்மை, பசி, குளிர், கடும்வரி ஆகியவற்றால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் பற்றியும் பாடிய பாடல்கள் பல தொகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எல்லைக் காவலுக்காக அனுப்பப்பட்ட சாதாரண பணியாளர்கள் பாடிய பல பாடல்கள் மன்யோசுத் தொகுதியிலே இடம்பெற்றுள்ளன. சகிமொரி (Sakimori) என அழைக்கப்பட்ட முனைக்காவலர்கள் பாடியவை என 80 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மனைவிமாரை, காதலிமாரைப் பிரிந்து வந்த தால் ஏற்பட்ட துன்பநிலை, பெற்றோரைப் பிரிந்து வந்த துன்பநிலை, முனைக்காவலரின் கடமை என்பன இப்பாடல்களின் பொருள்களாயமைந்துள்ளன. கட்டாய இராணுவ சேவைக்கமர்த்தப்படும் நிலைக்கு எதிர்க்குரல்களாகவும் பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பெயர் தெரியாத பல புலவர்கள் பாடிய பாடல்களும் மன்யோசுத் தொகுதியிலே இடம்பெற்றுள்ளன. தொகுதி 10ல், தொகுக்கப்பட்டுள்ள 539 பாடல்கள் இவ்வகையானவை. இந்நூலில், அவற்றுள் 155 பாடல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தொகுதி 14ல் உள்ள 230 பாடல்களும் யப்பானின் கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த பெயர் அறியப்படாத புலவர்களாலே பாடப்பட்டுள்ளன. முனைக்காவலர், கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்தோர், பெயர் அறியப்படாத வேறு பலர் பாடிய பாடல்கள் அவைக்களப் புலவர்களுடைய பாடல்களிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளன. இவர்களுடைய பாடல்களின் நடை, சுருத்து, உவமை ஆகியன ஒப்பீட்டடிப்படையில் இலகுவானவையாகவும் எளிமையானவையாகவும் அமைந்துள்ளன. ஆனால் அப்பாடல்களின் நாட்டுப்புற

எளிமையிலே தனித்துவமான கவித்துவ அழகு தென்படுகிறது. உண்மையான உணர்வுநிலை, இயற்கையை உன்னிப்பாகக் கவனித்தமை, அவற்றைப் பாடல்களிலே கையாளும் திறமை ஆகியன பாடல்களைப் படிக்கும் போது தெளிவாக உணரப் படுகின்றன. சாதாரண மக்கள் பிரதிநிதிகள் நிலையில் புலவர்கள் தமது நாட்டுப்புற எளிமைப் பாடல்களைக் கடன்பெற்று அவற்றினுள் தம்முடைய சொந்த அநுபவ உணர்வுகளைப் பெய்து அமைத்த பாடல்கள் மனயோசுத் தொகுதிக்கு ஒரு மக்கள் பண்புநிலையை ஊட்டுவதுடன், அக்கால நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வு, உணர்வு, நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் என்பவற்றை எல்லோரும் அறியவும் உதவுகின்றன. அவைக்களப் புலவர்களாலே கற்பனை பண்ணமுடியாத பல்வேறு விடயங்களை இச்சாதாரணப் புலவர்கள் மிக எளிமையாகத் தம்முடைய பாடல்களிலே பொதிந்துள்ளனர். உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடலைக் கூறலாம்.

இநெ துகெப

ககரு அ.க.தெ வொ

கொயெபி மொக

தொநொ நொ வுகொக க

தொரிதெ நகெகமு (மண்: 3459)

நெல் குற்றிடவே

வெடித்திடும்என் கையை

இன்று இரவும்

அரசினங் குமரன்

பிடித்து வருந்துமோ.

நெல்லு குறுகின்ற சாதாரணப் பெண்ணினுடைய உணர்வு இப் பாடலில் வெகு அழகாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவைக்களப் புலவர் களுடைய பாடல்களிலே இத்தகைய உணர்வுப் புலப்பாடுகளைக் காண முடியாது.

4. மனயோசுப் பா வடிவம்

யப்பானியப் பா வடிவத்தின் சிறப்புப் பண்பாகத் திகழ்வது அதன் 5-7 அசைகள் கொண்ட அடியாகும். யப்பானிய இலக்கிய ஆரம்ப காலந் தொடக் கம் பெரும்பாலான யப்பானியப் பாடல்கள் 5-7-5-7-7 என்னும் அசைகள் கொண்ட வடிவிலேயே அமைந்தன. அதாவது பாடல் முழுவதும் 31 அசை களைக் கொண்டதாக அமையும். ஒவ்வொரு அடியும் 5-7 என 12 அசைகளைக் கொண்டதாகும். அதாவது 12 உயிரோசைகளைக் கொண்டமையும். ஐந்து வகை யான அடிகளுக்கு எழுத்தளவு கூறிய தொல்காப்பியர், நேரடிக்கு 10-14 எழுத்து கள் வருமெனக் கூறியுள்ளார். அவ்வாறு கூறிவிட்டு எழுத்து எண்ணும்போது,

உயிரில் லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ

உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மை யான (தொல்: செய்யுளியல்: 44)

என்று கூறுவதை இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். 5-7-5-7-7 என்ற அமைப் பினைக் கொண்ட யப்பானியப் பா வடிவத்தினைத் தங்க (Tanka) என்று அழைப்பர். அவ்வடிவத்தினைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

— — — — — (5) — — — — — (7)

— — — — — (5) — — — — — (7)

— — — — — (7)

பின்வரும் மன்யோசுப் பாடலிலே இப் பா வடிவம் அமைந்துள்ளமையைக் காண்க.

தொபொகு அரிதெ (5)	குமொவி நி மியுரு (7)
இமொ க பெ நி (5)	பயுகு இதரமு (7)
அயுமெ குரொ கொம (7)	
தூரத் திருக்கும் (5)	மேகம் போலத் தோன்றிடும் (7)
இல்லாள் இல்லமே (5)	விரைந்து சென்றிடுவேன் (7)
பாய்ந்திடு கருமாவே (7)	

இச் சந்தர்ப்பத்திலே கவித்தொகையிலே காணப்படும் ஒரு சிந்தியல் வெண்பா வடிவினையும், ஆசாரக்கோவையிற் காணப்படும் ஒரு சிந்தியல் வெண்பாச் செய்யுளையும் காட்டலாம்.

கூருநோய் ஏய்ப்ப (5)	விடுவானோ தன்மலை (7)
நீரினும் சாயல் (5)	உடையன் நயந்தோர்க்கு (7)
தேரீயும் வண்கை யவன் (7)	

(கவித்தொகை: 42)

தூதர் கழகம் (5)	அரவம் அறாக்களம் (7)
பேதைகள் அல்லார் (5)	புகாஅர் புகுபவேல் (7)
ஏதம் பலவுந் தரும் (7)	

(ஆசாரக் கோவை: 98)

இத்தகைய தமிழ்ப்பா வடிவமே யப்பானிய தங்க வடிவத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்க வேண்டுமெனப் பேராசிரியர் சுகமு ஓனோ பல ஆதாரங்கள் காட்டி எழுதுகிறார் ("Waka no 5-7-5-7-7 Keishiki no Genryu" in *kokubungaku: kaishaku to kanshō*, Nos. 716-717, 1990, Tokyo). 4516 பாடல்களைக் கொண்ட மன்யோசுத் தொகுதியிலே 4200 பாடல்கள் தங்க செய்யுள் வடிவத்திலே அமைந்திருப்பது அச்செய்யுள் வடிவமானது யப்பானிய இலக்கிய உலகிலே எத்தகைய செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

மன்யோசுவில் கையாளப்பட்டுள்ள இன்னொரு பா வடிவம் சோக (chōka) ஆகும். முன்னர்க் காட்டிய தங்க பா வடிவிலே 5-7 எழுத்துக் கொண்ட அடிகள் இரண்டு இடம்பெற்றன. பாடல் 7 எழுத்துக் கொண்ட அடியாலே முடிவடைகின்றது. பெரும்பாலும் சோக பா வடிவத்திலே 5-7 எழுத்துக் கொண்ட அடி இரண்டுக்கு மேற்பட அமைந்து 7 எழுத்துகள் கொண்ட அடியாலே முடிவடையும். தமிழிலேயுள்ள இன்னிசை வெண்பா, கலிவெண்பா

ஆகியவற்றை சோக பா வடிவத்துடன் ஒப்பு நோக்கலாம். சோக பா வடிவத் திற்குப் பின்வரும் மன்யோசுப் பாடலை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

சிகரெ கொசொ (5)	தொசிநொ யதொசெ வொ (-7)
கிரு கமி நொ (5)	யொதிகொ வொ சுகி
ததிபந நொ	பொது-யெ வொ சுகிதெ
கொநொ கவ நொ	சித நி மொ நககு (7)
நக கொகொரொ மதெ	

இது வரையில்	என் எட்டு வயதிலே
களை மயிரும்,	தோழரைப் பிரிந்துமே
ததிபநவின்	கிளையினும் உயர்ந்து
இந்த நதியின்	கரையின் புனலினும்
நீர்நாள் காத்திருப்பாயே.	

மன்யோசுவிலே இடம் பெற்றுள்ள மிக நீண்ட சோக பாடல் ஹிதொமரொவினாலே பாடப்பட்டதாகும். தமிழிலே நீண்ட பாவாகிய கலிப்பாவிலே இறுதியிலே சுரிதகம் என்றொரு உறுப்பு இடம் பெறுவதுண்டு. பாடலின் முன்வந்த அடிகளிலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயத்தைச் சுருக்கமாகத் திரும்பக் கூறுவதே சுரிதகமாகும். தேவாரங்களிலே 10 ஆவது அல்லது 11 ஆவதாக இடம் பெறும் முத்திரைக்கவியும் இதே போன்றதாகும். கலிப்பாவிலே சுரிதகம் போல யப்பானிய சோக பாடல்களுக்கு ஹங்க (Hanka) என்றொரு உறுப்பு அமைகின்றது. ஹங்க என்பதை மொழிபெயர்ப்பின் “திரும்பக் கூறும் பா” என்று பொருள்படும். ஹிதொமரொவினுடைய சோக பாக்களிலே இடம் பெறும் ஹங்க பாக்கள் பெரும்பாலும் தங்க பா வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன.

மன்யோசுவிலே இடம்பெறும் மூன்றாவது வகைப் பா செதோக என்பதாகும். இப் பா வடிவம் பின்வருமாறு அமையும்.

— — — — — 5	— — — — — 7
— — — — — — 7	
— — — — — 5	— — — — — 7
— — — — — — 7	

தமிழிலுள்ள குறள் வெண்பாக்கள் இரண்டினை இணைத்தால் அமையும் பா வடிவம் போன்றதாக அமைகின்றது யப்பானிய செதோக பா வடிவம். இந்நூலிலே இடம் பெறும் மன்யோசு 2310 ஆம் பாடலை நோக்குக. அதனைப் பின்வருமாறு எழுத வேண்டும்.

கபொரொகி நொ (5) வக தொகொ நொ பெ நி (7)
 நகி-துது மொதொ ந (7)
 ஒகி-வி-துது (5) கிமி நி கொபுரு நி (7)
 இநெ-கதெ நகுநி (7)

5. பாப்புனைவு உத்திகள்:

மன்யோசுப் பாப்புனைவு உத்திகளெனப் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மன்யோசுப் பாடல்கள் பல வாய்மொழிப் பாடல்களாக இருந்து பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றுத் தொகுக்கப் பட்டவையாகையால் வாய்மொழிப் பாப்புனைவிலே சிறப்பாக இடம்பெறும் பண்பான ஒரு சொல்லையோ சொற்றொடரையோ மந்திரச் சொல் அல்லது மந்திரச் சொற்றொடர் போல உபயோகிக்கும் தன்மை இடம் பெற்றுள்ளது. கிரேக்க வீரயுகப் பாடல்களிலே, இடம் பெறும் இப்பண்பினைத் தமிழர்களுடைய சங்கப்பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டுக் கலாநிதி க.கைலாசபதி (*Tamil Heroic Poetry, Oxford, 1968*) ஆராய்ந்துள்ளார். கல்லா என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் தொடர் 35 தடவைகள் சங்கப் பாடல்களிலே திரும்பத் திரும்ப உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. (உ - கல்லா இளைஞர், கல்லா மாந்தர், கல்லா மழவர், கல்லாக் கோவலர் ....) மன்யோசுப் பாடல்களிலும் ஒரே சொற்றொடரைத் திரும்பத் திரும்ப உபயோகித்துள்ளனர். உதாரணமாக, புரு யுகி நொ (*Furu yuki no*) 'வீழ் பனி போல்' என்னும் தொடர் பின்வரும் பாடல்களிலே ஒரே பொருளிற கையாளப்படுவதைக் காட்டலாம்.

“புரு யுகி நொ கெந்ப”	மன்: 6 2 4
“புரு யுகி நொ யுகி நி வ”	மன்: 10 4 1
“புரு யுகி நொ கெ-நககு”	மன்: 2 3 4 7
“புரு யுகி நொ இதிசிரொகெழு”	மன்: 2 3 4 4
“புரு யுகி நொ சிரொகமி”	மன்: 3 9 2 2
“புரு யுகி நொ சொர நி கெநுபெகு”	மன்: 2 3 3 3
“புரு யுகி நொ உகெகு”	மன்: 2 3 4 8

மன்யோசுப் பாடல்களிலே இடம் பெறும் உவமை, உருவக அலங்காரப் பண்புகளைக் குறிப்பதற்கு மரபுவழியாக உபயோகப்படுத்தப்படும் தொடர் மகுர கொதொப (*Makura kotoba*) என்பதாகும். இதனைத் தமிழிலே நேர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யின் 'தலையணைச்' சொற்றொடர் என அமையும். உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடலடியை நோக்குக:

புயு கொமொரி பரு சகு பந வொ” (மன்: 18 9 1)

இப்பாடலடியில் புயு என்பது பனி அல்லது 'பனிக்காலம்' எனப் பொருள் படும். கொமொரி என்பது 'மறைதல், நீங்குதல்' எனப் பொருள்படும். பரு என்பது வேனிற் காலத்தைக் குறிக்கும். எனவே, புயு கொமொரி (பனி மறையும்) என்னுந் தலையணைச் சொற்றொடர் பரு என்னுஞ் சொல்லுடன் இணைந்து பொருள்தரும். தொடர்ந்து வரும் சொல்லுடன் இணைந்து பொருள் தரும் சொற்றொடர்களை யப்பானியப் பாநூல் வல்லார் 'மகுர கொதொப' எனக் கொண்டனர். பண்டைத் தமிழ்ப் பாடல்களிலும் இத்தகைய தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாகக் குறுந்தொகை 174 ஆம் பாடலின் முதலடி,

'பெயன் மழை துறந்த புலம்புறு கடத்து'
என அமைந்துள்ளது. இங்குப் 'பெயன் மழை துறந்த' என்னுந் தொடர் 'கடத்து' என்னுஞ் சொல்லை அவாவி நிற்கிறது.

இன்னும் எண்ணங்களை, உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் வகையிலே சில தலையணைச் சொற்றொடர்கள் இடம் பெறுகின்றன. 'குசமகுர' (Kusa makura) என்னும் தலையணைச் சொற்றொடர் தபி (tabi) என்னுஞ் சொல்லுடன் இணைந்து பல பாடல்களிலே மன்யோசுவில் இடம் பெற்றுள்ளது. குசமகுர என்பதை நேரடி மொழி பெயர்ப்புச் செய்யின் 'புல் தலையணை' என அமையும். தபி என்பது 'பயணம்' என்று பொருள் தருவது. எனவே, குச மகுர தபி என்னுந் தொடர் 'புல் தலையணைப் பயணம்' எனப் பொருள்படும். அக்காலத்திலே பயணஞ் செய்யும்போது இடையிலே தங்கிச் செல்வதற்கு சத்திரங்களோ அல்லது வசதியான தங்குமிடங்களோ யப்பானிலே இருக்க வில்லை. வழியிலே தங்கிச் செல்லும் போது புல்லையே தலையணையாகக் கொண்டு உறங்கவேண்டும். தன்னுடைய கைகளை இதுவரை காலமும் தலையணையாகக் கொண்டு உறங்கிய கணவன் செல்லும் பயணத்திலே புல்லைத் தலையணையாகக் கொண்டுறங்கும் தனிமைத் துன்பங்களை அநுபவிக்கப் போகின்றானே எனத் துன்பப்படும் மனைவியின் மனவுணர்வைப் புலப்படுத்துவதாக குசமகுர 'புல் தலையணை' என்னும் தலையணைச் சொற்றொடர் அமைகின்றது. சங்கப் பாடல்களிலே,

“நீரின் வைப்பிற் சுரனிறந் தோரே” (குறு:211)

“மாயிருஞ் சோலை மலையிறந் தோரே” (குறு:232)

“கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே” (குறு:233)

எனப் பல தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பொருள் தேட்டத்திற்காகவோ வேறு கடமைகளுக்காகவோ பிரிந்து செல்லும் தலைமகன் போகின்ற வழியின் பயங்கரத்தைத் தலைவி எண்ணி 'சுரன் இறந்தோர்' அல்லது 'மலை இறந்தோர்' அல்லது 'காடு இறந்தோர்' என்று கூறுவது மரபாகவுள்ளது. இறந்தோர் என்னுந் தொடர் 'பயணத்திலே

செல்பவர்' எனப் பொருள்படும். இற என்னும் வினையடி 'கடத்தல்' எனவும் பொருள் தரும். இவ்வுலகத்தைக் கடந்து மறு உலகிற்குச் செல்கின்ற 'இறத்தல்' என்னும் பொருளையுந் தரும். பயங்கரமான காடு, மலை, சுரம் ஆகியவற்றைத் தாண்டிச் செல்பவர் இவ்வுலகத்தையும் தாண்டிச் சென்று விடுவாரோ என்னும் அச்சமும் தலைவிக்கு 'இறந்தோரே' என்னுந் தொடரை உபயோகிக்கும்படி செய்துள்ளது. மன்யோசுவில் 'குச மகுர தபி' துன்பமிகு பயணம் என்பதைக் குறிப்பது போல சங்கப்பாடல்களிலும் காடிற்றந்தோர் அல்லது மலையிறந்தோர் என்னுந் தொடர் அச்சம் நிறைந்த பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளவர் என்னும் பொருளைத் தருவதாயுள்ளது.

ஒரே தொடர் இரு பொருள்களைத் தருவதாகவும் மன்யோசுவில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய தொடர் பெரும்பாலும் ஓர் ஊர்ப்பெயருடன் இணைந்திருக்கும். தொடர் புலப்படுத்தும் ஒரு பொருள் பாடற் பொருளுடன் இணைந்து அவ்வூரிலுள்ள ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாகவும், இன்னொரு பொருள் அவ்வூர் மக்கள் மரபு மரபாக அறிந்துள்ள ஒரு விடயத்துடன் தொடர் புள்ளதாகவும் அமையும். உதாரணமாகப் பின்வருந் தொடரை நோக்குக.

“சிரநு பி துகுசி” (மன்: 336)

“வியப்புறு தீ துகுசி”

துகுசி (Tukusi) என்பது ஒரு வளைகுடா நகரத்தின் பெயராகும். இங்கு ஆண்டி லொருமுறை வியக்கத்தக்க வகையில் ஒரு தீச்சவாலை உண்டாவது வழக்கம். இது மரபு மரபாக துகுசி நகர்வாழ் மக்கள் அறிந்த விடயமாகும். இதனையே சிரநு பி துகுசி என்னுந் தொடர் ஒரு பொருள்நிலையில் புலப்படுத்துகின்றது. ஆனால், இதே தொடரை சிர நுபி துகுசி எனப் பிரித்தும் பொருள் கொள்ள லாம். சிர என்றால் வெண்மை; நுபி என்றால் பருத்தி, எனவே சிரநுபிதுகுசி என்னுந் தொடர் 'வெண்பருத்தித் துகுசி' என்றும் பொருள் தரும். இதுவே பாடற்பொருளின் தொடர்பு காட்டுவதாயமைந்துள்ளது. சிலேடை அணி கொண்ட தமிழ்ப் பாடல்களோடு இப்பண்பு ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது. மன்யோசுப் பாடல்களிலே இத்தகைய சிலேடைத் தொடர் மகுரகொதொப (தலையணைச் சொற்றொடர்)வினுள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சிறப்புப் பெயர் நிலை யிலே ககெகொதொப (Kake-kotoba) என்றும் யப்பானிய பாவல்லுநர் குறிப்பிடுவதுண்டு. சங்க அகத்திணைப் பாடல்கள் கூற்றுக்களாக அமைவது போல மன்யோசுவிலும் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் கூற்றுக்களாகவே அமைந்துள்ளன.

6. இயற்கையைப் பாடுதல்:

மன்யோசுப் புலவர்கள் இயற்கையை நன்கு அவதானித்துள்ளனர். யப் பானியர் இயற்கையின் அழகில் ஈடுபடுவதற்குக் காரணம் காலங்காலமாக

அவர்கள் செய்து வந்த இயற்கை வழிபாடு எனக் கூறலாம். மலை, மரம், ஆறு, வானம் ஆகியனவெல்லாம் யப்பானியருக்குக் கடவுளர்களே. *கமி(Kami)* என்னும் யப்பானியச் சொல் 'கடவுள்' எனப் பொருள்படும். *யம நொ கமி* (மலைக் கடவுள்), *கவ கமி* (ஆற்றுக் கடவுள்) என்று இயற்கையின் தோற்றப்பாடுகளிலே முதலில் வியப்புணர்வு கொண்ட யப்பானியர், காலகதியில் அவற்றுடன் தம் வாழ்வினைப் பிணைத்துக் கொண்டனர். இயற்கைக்கும் மனிதனுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு நீண்ட காலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. *மன்யோசுப்* பாடல்கள் எழுந்த காலத்தில் இயற்கைத் தோற்றங்கள் சமய சிந்தனையுடன் மாத்திரமன்றி, மனித உணர்வுகளுடனும் இனங் காணப்பட்டன. இக்காலத்தில் இயற்கையின் அழகும், மாட்சியும் அதனோடு அன்பு கொள்ளவும், பார்த்து வியக்கவும் வழி வகுத்தன. *மன்யோசுப்* புலவர்களுக்கு இயற்கையின் தோற்றப் பாடுகள் மனித உணர்வுகளின் எதிரொலிகளாகவும், மனிதனின் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவனவாகவும் அமைந்தன. *கசுக வயலிலே* இணைபிரியாது வாழும் உகுபிசுப்பறவைச் சோடியிலே, அவை ஒன்றை யொன்று பிரியும்போது ஏற்படுத்தும் அழகையொலி, பிரிவிலே வாடும் காதலியின் அழகை ஒலியோடு ஒற்றுமைப்பட்டதாக *மன்யோசுப்* புலவருக்குத் தென்படுகின்றது (மன்:1890). நாரையினது முதற்குரலைக் கேட்டு மலரும் கார்கால பகி (*Fagi*) மலர்பற்றியும் பாடியுள்ளார் (மன்: 2276). இங்கு இயற்கைப் பொருள்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புநிலை வெகு நுணுக்கமாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. மன்யோசுக் கடவுளரும் சமய நம்பிக்கைகளும்:

*மன்யோசு*வில் கொன்பியுசியனிசம் (*Confucianism*) புத்த சமயம் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெற்ற போதும், பாடல்களிலே குறிப்பிடப்படும் கடவுளர்கள் யாவரும் யப்பானிய மரபு வழிச் சமயமாகிய *சிந்தோ* (*Shinto*)வைச் சார்ந்த வர்களே. மாமன்னரை விண்ணுலகக் கடவுளர்களின் தலைவியாகிய *அமெதெரசு* (*Ame Terasu*) வினது வழித்தோன்றல்களாக மதிக்கும் நடைமுறை இருந்ததை *மன்யோசுப்* பாடல்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. இளவரசர் *யுகெ* (*Yuge*) இறந்தபொழுது, அவர் மேகங்களுக்கப்பால் மறைந்திருப்பதாகக் கூறும் புலவர், இளவரசரைக் கடவுளெனவே கூறுகின்றார் (மன்:205). பண்டைய யப்பானியரது வழிபாட்டு மரபுகளைப் பற்றிப் பல பாடல்கள் தகவல்கள் தருகின்றன. மடை போடுதல், விரிச்சி கேட்டல் போன்ற பல நம்பிக்கைகளும் அக்காலத்திலே நடைமுறையிலிருந்துள்ளன. அவை பற்றிய குறிப்புகள் பாடல்களிலே உண்டு. புனித மரங்களை மக்கள் கைகளினாலே தொடுவது முறையன்று என்று ஒரு நம்பிக்கை இருந்துள்ளதை *மன்யோசு* 517 ஆம் பாடல் காட்டுகின்றது. அப்பாடலிலே "என்னுடைய கைகளாலே புனிதமரத்தைச் சிலவேளை தொடவுங் கூடும்.

ஆனால், நீ பிறன் ஒருவனின் மனையாள் என்றபடியால், உன்னை நான் தொடவே முடியாது” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கடவுளுக்கு மடை போடும் பெண்ணொருத்தி “கடவுள்களே மலைகளிலே உள்ள புனித மரங்களிலே வெண்கொடிகள் கட்டுகிறேன்; மடைப்பண்டங்கள் கொண்ட தாழிகளை மண்ணிலே நிறுத்தி வைக்கிறேன். மூங்கிலாற் செய்த மணிகளைக் கோர்வை செய்கிறேன். முழங்கால்களை மடித்து நிலத்திலே வீழ்கிறேன். ஆடையாலே போர்த்திக் கொண்டு நிற்கும் நான் மிகவும் பணிவுடன் உங்களிடம் கேட்பது “என்னுடைய காதலனை நான் சந்திக்க மாட்டேனா? என்பதேயாகும்.” (மன்: 379). இப்பாடல் தெளிவாக யப்பானியரது பண்டைய வழிபாட்டு நடை முறையை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகிறது.

கடவுளை நிந்தித்துப் பாடும் பாடல்களும் மன்யோசவிலே காணப் படுகின்றன. பாடல் 558இல் தன்னுடைய காதலியைச் சந்திப்பதற்கு உதவி செய்யாத காரணத்தினால், கடவுளுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்த மந்திரச் சீலையினைத் திருப்பி எடுக்கப் போவதாக ஒரு காதலன் கூறும் செய்தி குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகத்திலே எல்லாவற்றையும் அநுபவித்துவிட வேண்டு மென ஒரு மன்யோசுப் புலவர் ஆசைப்படுகிறார். “இவ்வுலகிலே இன்பமாக வாழ முடியுமென்றால், அடுத்த உலகிலே பறவையாய்ப் பிறந்தாலென்ன, பழுவாய்ப் பிறந்தாலென்ன?” (மன்: 348) என்று பாடும் போது புலவர் புத்த சமய மறுபிறவிக்கோட்பாடுபற்றி அறிந்திருப்பதை உணரமுடிகின்றது. ஆனால், மறுபிறவியைத் துச்சமாக மதித்து, இப்பிறவியை இன்பமாகக் கழித்தல் என்னும் கருத்து புத்த சமயக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரானதாகும். மன்யோசுப் புலவருடைய கூற்று “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்” என்னுஞ் சம்பந்தருடைய கூற்றுடனும், “இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திர லோகமாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்னும் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் கூற்றுடனும், “மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்னும் அப்பர் கூற்றுடனும் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கின்றது.

8. மன்யோசுக் கால மக்கள் வாழ்வு:

மன்யோசுப் பாடல்களிலே மக்கள் வாழ்க்கை நிலை பற்றிய செய்திகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அக்கால மக்கள் பருத்தி, பட்டு முதலியவற்றால் ஆன உடைகளை அணிந்தனர். உடைகளுக்குப் பல்வேறு நிறங்களூட்டினர். பொது வாகப் பொதுமக்கள் வெள்ளைநிற ஆடையையே அணிந்தனர். அவைக்களத் துடன் தொடர்புடையவர்கள் அவரவர்களுடைய பதவி நிலைக்கேற்பப் பல் வேறு நிற ஆடைகளை அணிந்தனர். கைகளுக்குக் கடகங்களும் தோள்களுக்கு வளைகளும் பெண்கள் பூண்டனர். அதைவிடப் பல்வேறு மணிகளையும் ஆபரணங்களாக அணிந்தனர். ஆண்கள் தலைமயிரை இருபக்கமாகப் பிரித்துக்

கொண்டைகளாகக் கட்டுவர். சிலவேளை உச்சியிலே ஒரே கொண்டையாகக் கட்டுவதும் வழக்கம். பெண் குழந்தைகள் மயிரை நீளமாக வளர்த்துப் பின்னாலே விடுவர். மணம் செய்யும் பருவம் வந்தவுடன் மயிரை மேலே தூக்கி அலங்காரமாக முடிந்துவிடுவர். ஆண்களும் பெண்களும் தலையிலே அழகான பூக்களையும், பன்னிறமான இலைக் கொத்துக்களையும் அணியும் வழக்கமும் இருந்தது.

நெல்லரிசிச் சோறு முக்கிய உணவாயிருந்தது. தினை போன்ற வேறு தானியங்கள் உப உணவாயிருந்தன. பல்வேறு வகையான மரக்கறி வகைகள், மீன், இறைச்சி ஆகியவற்றையும் உண்டனர். நாட்டு வாழ்க்கை நகரவாழ்க்கையிலிருந்து வேறுபட்டதாக அமைந்தது. நாட்டுப் பெண்களுடன் நகரப் பிரபுக்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். விரிச்சி கேட்கும் வழக்கமும் பெண்களிடையே இருந்தது. “இன்று மாலை விரிச்சியில், நீ இன்றிரவு வருவாயென்று உணரப்பட்டது. ஆனால், நீயோ இன்றிரவுமே வரவில்லை” (மண்: 3469) என ஒரு பெண் ஏங்குகிறாள். “மாலை விரிச்சி” என்பது பின்னேர வேளையில் முச்சந்தியில் வழிப்போக்கர்கள் பேசிச் செல்லும் சொற்களைக் கேட்டு, அவற்றிலிருந்து தான் நினைத்த காரியம் கை கூடுமோ, அல்லது கை கூடாதோ என ஊகிக்கும் ஒரு நம்பிக்கையின் நடைமுறையாகும். இத்தகைய கிராமிய வாழ்க்கையின் பண்பாட்டு நிலைகளோடு நாட்டிலே நடைபெற்ற பல்வேறு வகையான விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் மன்யோசுப் பாடல்களிலே இடம் பெற்றுள்ளன. நாட்டுப் பற்றும் பல பாடல்களிலே புலப்படத்தப் பட்டுள்ளது. “பல தீவுகளையுடைய யமதொ நாடே! நீ உன் மொழியின் ஆன்மாவாலே பாதுகாக்கப்படும் நாடுதான். உண்மையான மகிழ்வுடனும் செழிப்புடனும் இருப்பாயாக” என்னும் பொருள் தரும் பாடல் இதனை நன்கு விளக்கும்.

தமிழருடைய சங்கப் பாடல்களிலே காதலும் வீரமும் சிறப்பிடம் பெறுவது போன்று மன்யோசுப் பாடல்களிலும் அவை சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. வீரப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அரசுக்கு வீரர்கள் விசுவாசமாக இருந்த பண்பினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மன்யோசு 4373 ஆம் பாடல், “எங்கள் மாமன்னரின் கேடயமாகச் செல்லும் நான் இன்று தொடக்கம் வீடு நோக்கித் திரும்பவே மாட்டேன்” எனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. ஒபெகுமொ வீரர்களுடைய குடியின் மூத்த தலைவனுடைய வீரம் எப்படிப்பட்டதென 30 அடிகள் கொண்ட நெடும் பாட்டு (மண்: 4465) விவரிக்கின்றது. இப்பாடல் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் புறநானூற்றுப் புலவர் பாடிய பாடலோடு உணர்வுநிலையிலே ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது. மன்யோசுத் தலைவி ஒருத்தி “எங்கள் மாமன்னரின் ஆணையை ஏற்று, கடலிலே படகுகளுக்கு முன்னே படகினை நடத்திச் செல்பவரே! வீரனுடைய இதயம் உடையவராக உங்களது இலக்கினைத் துரிதமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் அடைந்து,

கடமை முடிந்தவுடன் துன்ப நிகழ்வு எதுவுமின்றிப் பாதுகாப்பாக வந்து சேர்க'' (மன்: 4331) என்று வேண்டுகிறாள். கடமைக்குச் செல்லும் வீரனை நினைந்து துன்பப்படும் மன்யோசுத் தலைவிகள் பலர் பாடல்களிலே குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அம்பறாத் தூணியைத் தோளிலே தொங்கவிட்டு வெளியே செல்லும் வீரனை நினைந்து ஒரு தலைவி துன்பப்படுவதை 4332ஆம் பாடல் காட்டுகின்றது. இன்னொரு பாடலில் (மன்:3486) ''துன்பப்படும் என் பெண்ணே! என்னைப்போல இன்னொரு வீரன் என்றொரு பேச்செழுந்தால், வில்லினை வளைத்து நானேற்றி அவனை உடனடியாக வென்றிருப்பேன். (ஆனால் உன்னை வெல்லமுடியாமல் இருக்கின்றதே!).'' என்று கூறுகிறது. காதற் பாடல்கள் பற்றிய விளக்கம் பின்னர் தரப்படும்.

9. மன்யோசு மொழிபெயர்ப்பு:

மேலைத்தேய மொழிகளிலே மன்யோசு மொழி பெயர்ப்பு 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. 1834ஆம் ஆண்டில் கிளப்பரொத் (Klaproth) என்பவர் பிரான்சிய மொழியிலே மன்மோசுத் தொகுதியிலுள்ள கடைசிப்பாடலை (4516) மொழி பெயர்த்துள்ளார். 1871இல் லியோன் டி ரொஸ்னி (Leon de Rosny) என்னும் பிரான்சிய அறிஞர் வெளியிட்ட *Anthologie Japanoise* என்னும் நூலில் பிரான்சிய மொழியில் பெயர்க்கப் பட்ட 9 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஓஸ்ரிய அறிஞர் ஒகஸ்டர் பிஸ்மயர் (August Pfizmaier 1808-1887) *Proceedings of the Imperial Academy of Vienna* என்னும் பிரசுரத்தில் 200 மன்யோசுப் பாடல்களை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். 1880இல் பசில் ஹோல் சேம்பலெயின் (Basil Hall Chamberlain) வெளியிட்ட *Classical Poetry of the Japanese* என்னும் நூலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சில பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன. 1897இல் தோமித்சு ஒகசகி (Tōmitsu Okasaki) என்னும் யப்பானியர் லைப்ஸிக் (Leipzig) பல்கலைக்கழகத்திற்கு மன்யோசு பற்றி எழுதிச் சமர்ப்பித்த கலாநிதிப் (அறிஞர்/ முனைவர்) பட்ட ஆய்வேட்டிலே பல பாடல்களை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 1927இல் அல்பிரட் லொரென்ஸென் (Alfred Lorenzen) என்பவர் ஹிதொமரொவினுடைய எல்லாப் பாடல்களையும் ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். 1935இல் *Three Hundred Manyo Poems* என்னும் நூலைப் பேராசிரியர் தெத்சுஒ ஒகத (Tetsuo Okada) வெளியிட்டார். இந்நூலில் 300 பாடல்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் அசதரோ மியமொரி (Asatarō Miyamori) *Masterpieces of Japanese Poetry-Ancient and Modern* என்னும் நூலை இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். இதில் முதலாம் தொகுதியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மன்யோசுப் பாடல்கள் கொண்டது. 1940இல் ஆயிரம் மன்யோசுப் பாடல்களின் ஆங்கில மொழி

பெயர்ப்புக் கொண்ட ஒரு தொகுதி The Nippon Gakujutsu Shinkōkai என்னுங் குழுவினாலே வெளியிடப்பட்டது. யப்பானியல் அறிஞர் பேராசிரியர் டொனல்ட் கீன் (Donald Keene) இதற்கு ஓர் ஆராய்ச்சி முன்னுரை வழங்கியுள்ளார்.

மன்யோசுப் பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்த பெருமை டச்சு அறிஞராகிய டாக்டர் ஜே.எல். பியர்சன் (Dr.J.L. Pierson) அவர்களையே சாரும். 1930இல் தொடங்கிய இவருடைய மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் 1969 வரை தொடர்ந்தன. 1963இல் மன்யோசுத் தொகுதியின் 20ஆம் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. 1964இல் மன்யோசுவில் இடம்பெறும் எல்லா மகுரகொதொப (தலையணைச் சொற்றொடர்)களும் நிரைப்படுத்தப்பட்டு ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. 1969இல் மன்யோசுப் பாடல்களிலே இடம்பெறும் சகல சொற்களினதும் அட்டவணை ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டது. பாடல்களை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்தது மாத்திரமன்றிப் பாடபேதங்கள், இலக்கணக் குறிப்புகள், பல்வேறு யப்பானிய உரையாசிரியர்களது வேறுபட்ட விளக்கங்கள், தலையணைச் சொற்றொடர் விளக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துள்ளார். டாக்டர் பியர்சனுடைய முயற்சிக்கு நிகராக இதுவரை மன்யோசு மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பாக வேறெந்த நூலும் வெளிவரவில்லை என்றே கூறலாம்.

யப்பானிய அறிஞர் எச்.எச். ஹொண்டா 1967இல் மன்யோசுப் பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். நகநிசிகசுமு (Nakanishi Susumu) என்பவர் மன்யோசுப் பாடல்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதன் முதல் தொகுதி 1978இல் வெளியிடப்பட்டது. Ian Hideo Levy 1971இல் மன்யோசுப் பாடல்களை மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கினார். முதல் 906 பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுதி 1981இல் வெளியிடப்பட்டது. கடைசியாக வெளிவந்த மன்யோசு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1991இல் வெளியிடப்பட்டது. யப்பானில் கந்த பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சுக தெருஓ (Suga Teruo) மன்யோசுப் பாடல்கள் முழுவதையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். பியர்சன் போன்று எல்லா யப்பானியத் தொடர்களையும் இவர் ஆங்கிலத்தில் தரவில்லை. ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு மரபுக்குள் அடங்காத பல யப்பானியப் பெயர்களையும், தொடர்களையும் ஆங்கில எழுத்துகளிலேயே மட்டும் தந்துள்ளமை இவரது மொழிபெயர்ப்பிலே காணப்படும் புதுமையாகும். தமிழ் மொழியிலே இதுவரை மன்யோசுப் பாடல்கள் மொழிபெயர்கப்படவில்லை. இத்துறையில் இந்நூலே முதல்முயற்சியாக அமைவதால் இம்மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிச் சிறிது விரிவாகக் கூறவேண்டியுள்ளது.

10. தமிழில் மன்யோசு:

மன்யோசுப் பாடல்களிலே 155 பாடல்கள் மட்டுமே இந் நூலில் மொழி பெயர்த்துத் தரப்பட்டுள்ளன. மன்யோசுப் பாடல்கள் முழுவதையும் தமிழுக்குப் பெயர்ப்பதே என்னுடைய நோக்கமாகும். அப் பெருமுயற்சியின் ஒரு சிறுதுளி நிலையே இந்நூலாகும். இப்பாடல்களைத் தமிழறிஞர்கள் படிப்பதன் மூலம், யப்பானிய பழைய இலக்கியப் பாடல்களை ஓரளவுக்கு அறிந்து கொள்ள உதவுமென நம்புகிறேன்.

மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள் யாவும் மன்யோசு பத்தாம் தொகுதியைச் சேர்ந்தவையாகும். எல்லாப் பாடல்களும் காதல் உணர்வு பற்றியவையே. எம்முடைய சங்கத் தமிழ் அகத்திணைப் பாடல்களிலே சொற் சுருக்கம், உணர்ச்சிப் புலப்பாடு, உள்ளூறை உவமம் ஆகியன அமைந்திருப்பது போன்று மன்யோசுக் காதல் பாடல்களும் அமைந்திருப்பதால், தமிழ்ச் சுவைஞர்கள் அவற்றை இலகுவாக விளங்கிக் கொள்வார்கள் எனக் கருதி, இம் முதல் முயற்சியிலே காதற் பாடல்கள் மொழி பெயர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. தமிழ் அகப்பாடல் மரபுக்கும் மன்யோசுக் காதற் பாடல்களின் மரபுக்குமிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைநிலை விரிவாக எழுதப்பட வேண்டியது. இங்கு விரி வஞ்சி சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றது.

1. தமிழிலக்கியப் பாடல்களிலே வருகின்ற கூற்றுநிலையாகவே மன்யோசு விலும் உணர்வுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் அகப்பொருள் மரபின் முக்கிய பாத்திரங்களான தோழி, தலைவன், தலைவி, கண்டோர், நற்றாய் என்பவற்றோடு ஒற்றுமைப்பட்ட பாத்திரநிலைகளும் மன்யோசுப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.
2. பாத்திரங்களின் உணர்வுகளும், கூற்றுகளும் சங்கப்பாடல்களைப் போன்று இயற்கைப் பகைப்புலத்தோடு இணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.
3. காதலர் உணர்வுகள் புலப்படுத்தப்படும் போது யப்பானிய மக்களது பிரதேச வாழ்வு நெறியும் பண்பாடுகளும் பொதிந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.
4. காதலன் பிரிந்து செல்கின்ற வழி, வழியின் இடர்கள், திரும்பிவரும் காலநிலை, காதலியின் காத்திருப்புநிலை, அவள் பிரிவுத் துயர்நிலை, தாய்மார்களின் கண்டிப்பு, ஊரலர் என்பன விளக்கப்படுதன்மை சங்கப் பாடல்களோடு பெரிதும் ஒற்றுமையுடையது.
5. வேறுபட்ட பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற ஆண் பெண் தொடர்பு நிலையும், விளைவுகளும், சமூக நிலையிலே ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ்வு நடத்துவதற்கான அடிப்படையான நடைமுறைகளின் தன்மைகளை விளக்கும் நிலைகளும் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளன.

6. திருமணமான ஒருத்தியை ஆண் விரும்பும் நிலை.
7. பெண்கள், பொருள் தேட்டம், தூது, பகை என்ற நிலைகளிலே பிரிந்த காதலர்கள் திரும்பி வரும்வரை பிரிவை ஆற்றியிருத்தல்.
8. பிரிவு நிலையை இயற்கைக் காலநிலையோடு இணைத்து விளக்கல்.
9. ஆணும் பெண்ணும் துளுரை பரிமாறிக் கொள்ளல், மலை, ஆறு, கடல், மரம் என்பவற்றை முன்னிறுத்திச் துளுரை செய்தல்.
10. தெய்வ நம்பிக்கையையும், தெய்வ மடை போடும் நிலையையும் விளக்கல், தமது காதல் நிறைவேறி, இருவரும் ஒன்று சேர்வதற்கு ஏதாவது இடையூறு நேரின் தெய்வமடை போடுவதாக வாக்குறுதி செய்தல், மரம், மலை, ஆறு, கடல், வான் போன்ற இயற்கைச் சக்திகளை வழிபட்ட சங்ககாலத் தமிழருக்கும் யப்பானிய மக்களுக்கும் இருந்த ஒற்றுமைப் பண்புகள்.
11. நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ற மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, நடைமுறைகள் வேறுபட்டிருப்பதை விளக்கல், பயிர்ச்செய்கை, மீன்பிடி, வேட்டை, அரசகாரியம் என அவரவர் வாழுகின்ற நிலத் தன்மைக்கேற்ற தொழில் முறைகளுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்த மக்களின் உணவு, உடை, உறையுள், ஏனைய பழக்க வழக்கங்களிலும் வேறுபாடிருந்ததை விளக்கல்.

யப்பானிய மன்யோசுப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் 5-7-5-7-7 என்ற வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன. மொழி பெயர்ப்புக்கு எடுத்துக் கொண்ட பாடல்களில் ஒன்றைத் (மன்: 2310) தவிர ஏனையவை இவ்வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன. தமிழிலும் இப்பாடல்கள் அதே வடிவத்திலேயே மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பாடலிலுள்ள உயிர் எழுத்துகளை அல்லது உயிர்மெய்யெழுத்துகளை எண்ணினால் 5-7-5-7-7 என்ற அடிப்படையிலமைந்த தொடர்களாக அமையும். உதாரணமாக இந்நூலிலுள்ள முதலாவது பாடலை நோக்குக.

யப்: கசுக நொ நொ	(5 உயிர்மெய்கள்)
தொமொ உகுபிசு நொ	(7 உயிர் + உயிர்மெய்கள்)
நகி வகரெ	(5 உயிர்மெய்கள்)
சுபெரிமசு ம மொ	(7 உயிர்மெய்கள்)
ஒமொபொசெ வரவொ!	(7 உயிர் + உயிர்மெய்கள்)
தமி: கசுக வயல்	(5 உயிர்மெய்கள்)
இணை உகுபிசுவின்	(7 உயிர் + உயிர்மெய்கள்)
அழும் பிரிவு	(5 உயிர் + உயிர்மெய்கள்)
திரும்பிடு வேளையும்	(7 உயிர்மெய்கள்)
நினையாயோ என்னையே	(7 உயிர் + உயிர்மெய்கள்)

தமிழ் யப்பானிய மொழி ஒப்பீட்டாய்வின் தொடர்பாகவே இம்மொழி பெயர்ப்பு முயற்சியும் தொடங்கியது. எனவே, இரு மொழிகளுக்கும் இடையே யுள்ள இலக்கண ஒற்றுமைகளை வெளிப்படுத்தவும் இம்மொழி பெயர்ப்பு உதவலாம் எனவும் எண்ணப்பட்டது. யப்பானிய இடைச்சொல் நொ (no) உடைமைப் பொருளிலும், உவமைப் பொருளிலும், எழுவாய்ப் பொருளிலும் உபயோகப்படுத்தப்படும். இடைச்சொல் நி (ni)யும் உடைமைப் பொருள், உவமைப் பொருள், எழுவாய்ப் பொருள் ஆகியவற்றினை உணர்த்தும். ஒரு பெயர்ச்சொல்லுடன் நொவரின் அதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு பெயர்ச் சொல் மட்டுமே யப்பானிய மொழியில் வரும். ஆனால், நி வரின் அதைத் தொடர்ந்து வினைச் சொல்லே வரும். தமிழிலே இவ்விரு இடைச் சொற்களுக்கும் நிகராக இன் இடைச்சொல் அமையும். இம்மொழி பெயர்ப்பிலே பெரும்பாலான இடங்களில் யப்பானிய நொ, நி இடைச் சொற்களுக்கு நிகராக இன் இடைச்சொல்லே உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களிலே உடைமைப் பொருளைக் குறிக்க அது உருபும், உவமைப் பொருளைக் குறிக்க போல்/போல இடைச்சொல்லும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. யப்பானிய மொ (mo) மு (mu) இடைச் சொற்கள் தமிழ் உம் இடைச்சொல் போன்றவை. அது எண், சிறப்பு, எச்சம் போன்ற பொருள்களைத் தரும் இடைச் சொல்லாகப் பயன்படும் போது யப்பானிய மொ இடைச் சொல்லுக்கு ஒப்பாகும். வரும், காணும் போன்ற வினைகளின் ஈறாக வரும் போது யப்பானிய மு இடைச் சொல்லுக்கு ஒப்பாகின்றது. யப்பானிய க பழந் தமிழ் இடைச் சொல்லாகிய கொல் என்பதற்கு இணையானது. பாடல்களிலே சில இடங்களில் இப் பழந்தமிழ் இடைச்சொல் கையாளப் பட்டுள்ளது. ஐயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவ்வினாவிடைச் சொல் கொல்லோ/கொலோ (கொல்+ஓ) எனவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மன்யோச தொகுதிகளின் ஏனைய பாடல்களையும் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் எண்ணம் உண்டு. இந்நூலினைத் தொடர்ந்து அதை விரைவில் வெளிவரச் செய்வது மன்யோச பற்றிய ஆய்வினைத் தமிழிலே செய்ய விரும்புவோருக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். இன்னும் தமிழ்-யப்பானிய உறவு பற்றிய ஆய்வுக்கும் சான்றாக அமையும். பழைய காலத்து வாழ்க்கை நடைமுறைகளை எல்லோரும் அறியவும் வாய்ப்பேற்படும். அம் முயற்சியும் கை கூட இறையருளே துணை செய்யும்.

மன்யோக: 1890

கசுக நொ நொ
தொமொ உகுபிசு நொ
நகி வகரெ
கபெரிமசு ம மொ
ஓமொ பொசெ வரெவொ!

*Kasuga no no
Tomo ugufisu no
Naki wakare
Kaferimasu ma mo
Omofose ware wo!*

கசுக வயல்
இணை உகுபிசுவின்
அழும் பிரிவு
திரும்பிடு வேளையும்
நினையாயோ என்னையே!

(உகுபிசு - பறவையின் பெயர்)

மன்யோக: 1891

புயு கொமொரி
பரு சகு பந வொ
தவொரி மொதி
தி தபி நொ ககிரி
கொபி வதரு கமொ!

*Fuyu gomori
Faru saku fana wo
Tawori moti
Ti tabi no kagiri
Kofi wataru kamo!*

புகார் மறையும்
வேனிலில் அலர் மலர்
பறித்து வைத்தே
ஆயிரஞ் செலவிடை
காதல் கழியுங் கொலோ!

('புகார் மறையும்' இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.
பனிக்காலம் மறையும் வேனில்
எனப் பொருள் தரும்.
செலவு - பிரிந்து பயணம் போதல்.)

மன்யோக: 1892

பரு யம நொ
கிரி நி மதொபெரு
உகுபிசு மொ
வரெ நி மசரிதெ
மொநொ ஒமொபமெ ய!

*Faru yama no
Kiri ni madoferu
Ugufisu mo
Ware ni masarite
Mono omofame ya!*

வேனில் மலையின்
புகார் வழிமயங்கு
உகுபிசுவும்
என்னினும் உயர்ந்ததோர்
பொருளை எண்ணியதே

(புகார் - பனிப்புகார்
பொருள் - துன்பநினைவு)

மன்யோக: 1893

இதெதெ மிரு
முகபி நொ வொக நி
மொதொ சிகெகு
சகிதரு பந நொ
நரகப யமசி

Idete miru
Mukafi no woka ni
Moto sigeku
Sakitaru fana no
Narazufa yamazi

புறத்தே காணும்
எதிர்ப்படு குன்றிலே
காம்பில் அடர்ந்து
அலர்ந்திட்ட மலரின்
பழாதெனினும் விடேன்.

(மலரின் - மலரைப் போல)

மன்யோக: 1894

கசுமி தது
பரு நொ நகபி வொ
கொபி குரசி
யொ நொ புகெ நுரெப
இமொ நி அபெரு கமொ!

Kasumi tatu
Faru no nagafi wo
Kofi kurasi
Yo no fuke nureba
Imo ni aferu kamo!

புகார் உயரும்
வேனிலின் நீள்நாளினை
காதலில் போக்கி
இரவு ஆழமாயிடின
காதலியைக் காண்பேனே!

(புகார் - பனிப்புகார்
நீள்நாள் - நீண்ட பகற்பொழுது)

மன்யோக: 1895

பரு சரெப
மது சகிகுச நொ
சகிகு அரப
நொதி நி மொ அபமு
நகொபி சொ வகிமொ

Faru sareba
Madu sakikusa no
Sakiku araba
Noti ni mo afamu
Nakofi so wagimo

வேனில் வந்திடின
தோன்றிடு சகிகுச
நல்லாழ் இருப்பின்
மீண்டுமே கண்டிடுவோம்
நலியேல் என்காதலி.

(சகிகுச - ஒரு செடியின் பெயர்)

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

19

மன்யோக: 1896

பரு சரெப
சிதரி யநகி நொ
தொவொவொ நி மொ
இமொ ப கொகொரொ நி
நொரி நி கெரு கமொ!

Faru sareba
Sidari yanagi no
Towowo ni mo
Imo fa kokoro ni
Nori ni keru kamo!

வேனில் வந்திடின்
சாய்ந்திடு யநகியின்
சரிவினிலும்
காதலி என் உள்ளத்தில்
ஏறி இருந்திடுவள்!

(யநகி - ஒரு செடியின் பெயர்)

மன்யோக: 1897

பரு சரெப
மொசு நொ குச குகி
மியெசு தொமொ
வரெ வ மியரமு
கிமி க அதரி வொப.

Faru sareba
Mozu no kusa guki
Miyezu tomo
Ware wa miyaramu
Kimi ga atari woba.

வேனில் வந்திடின்
புல்புகு மொசுவினைக்
காணாவிடினும்
யானே காண்பேனாயினேன்
நின் உறையுள் பக்கமே.

(மொசு - ஒரு பறவையின் பெயர்.
இப்பறவை முட்டையிடுவதற்காகப்
புறப்பறைக்குள் புகும் பழக்கம்
உடையதென்பர்.)

மன்யோக: 1898

கபொ தொரி நொ
ம நகு சிப நகு
பரு நொ நொ நொ
குச நெ நொ சிகெகி
கொபி மொ சுரு கமொ!

Kafo dori no
Ma naku siba naku
Faru no no no
Kusa ne no sigeki
Kofi mo suru kamo

கபொ பறவை
இடைவிடாக் குரலின்
வேனில் வயலின்
புல் வேரினும் நெருங்கிக்
காதல் செய்திடுவேனே!

(கபொ - ஒரு பறவையின் பெயர்)

மன்யோக: 1899

பரு சரெப
உ நொ பந குதசி
வக கொயெசி
இமொ க ககி ம வ
அரெ நி கெரு கமொ!

*Faru sareba
U no fana gutasi
Waga koyesi
Imo ga kaki ma wa
Are ni keru kamol!*

வேனில் வந்திடின்
'உ'வின் மலர் சிதறி
நான் கடந்திட்ட
காதலி வேலியிடைச்
சிதைந்தனவாகுமே!

(உ - ஒரு வகைச் செடி)

மன்யோக: 1900

உ மெ நொ பந
சகி திரு சொநொ நி
வரெ யுகமு
கிமி க துகபி வொ
கத மதி கதெரி.

*Ume no fana
Saki tiru sono ni
Ware yukamu
Kimi ga tukafi wo
Kata mati gateri.*

உமெ மலரின்
அலர் சிதறு பொழில்
நான் போக வேணும்;
உன்னுடைய செய்தியை
நோக்கியே காத்திருப்பேன்.

மன்யோக: 1901

புதி நமி நொ
சகெரு பரு நொ நி
பபு குச நொ
சித யொசி கொபிப
பிசசிகு மொ அரமு.

*Fudi nami no
Sakeru faru no ni
Fafu kuzu no
Sita yosi kofiba
Fisasiku mo aramu.*

புதியின் மலர்
அலர் வேனில் வயலில்
படரும் புல்லின்
வேர்போலக் காதலது
காலமும் நீண்டிடுமே.

(புதி - ஒரு வகைக் கொடி)

மன்யோசு: 1902

பரு நொ நொ நி
கசுமி தநபிகி
சகு பந நொ
சகு நரு மதெ நி
அபநு கிமி கமொ.

*Faru no no ni
Kasumi tanabiki
Saku fana no
Kaku naru made ni
Afanu kimi kamo.*

வேனில் வயலில்
புகார்ப் படை படியும்;
அலரும் மலர்
கனிந்திடு வரையில்
காண்பேனோ உன்னையும்.

மன்யோசு: 1903

வக செகொ நி
வக கொபுரகு வ
ஒகு யம நொ
அசிபி நொ பந நொ
இம சுகரி நரி!

*Waga seko ni
Waga kofuraku wa
Oku yama no
Asibi no fana no
Ima sakari nari!*

என் தலைவனில்
என் காதல் விருப்பமே
ஒரு மலையின்
அசிபி மலர் போல
இப்போ மலர்ந்திட்டதே!

மன்யோசு: 1904

உமெ நொ பந
சிதரி யநகி நி
வொரி மஜிபெ
பந நி மதுரப
கிமி நி அபமு கமொ.

*Ume no fana
Sidari yanagi ni
Wori majife
Fana ni maturaba
Kimi ni afamu kamo*

உமெயின் மலர்
உதிர் யநகியுடன்
பறித்துச் சேர்த்து
மலர் மடையிடீனே
உன்னையே சேர்ந்திடுமோ

மன்யோக: 1905

வொமிநபெசி
சகு நொ நி ஒபுரு
சிரதுதுசி
சிரநு கொதொ மொதி
இபஎசி வக செ.

வொமிநபெசி
அலர் வயலில் தோன்றும்
வெண் மலரே போல்
அறியாப் பொருள் பற்றிச்
சொன்ன என் காதலரே.

Wominabesi
Saku no ni ofuru
Siratutuzi
Siranu koto moti
Ifaesi waga se.

(வொமிநபெசி - என்பது ஒரு
மலரின் பெயர். இப்பாடலில்
தலையணைச் சொல்.)

மன்யோக: 1906

உமெ நொ பந
வரெ வ திரசஜி
அவொனி யொசி
நர நரு பிதொ நொ
கி துது மிரு கநெ.

உமெயின் மலர்
நானே சிதறவிடேன்
அவொநி போல
நரவின் மக்களது
பார்வைக்கு இருக்குமே

Ume no fana
Ware wa tirasaji
Awoni yosi
Nara naru fito no
Ki tutu miru gane.

(அவொநி - ஒரு மரத்தின் பெயர்.
இப்பாடலில் தலையணைச் சொல்
நர - ஓர் ஊரின் பெயர்)

மன்யோக: 1907

ககுசி அரப
நநி க உவெ கெமு
யமபுகி நொ
யமு தொகி மொ நகு
கொபுரகு ஒமொபெப.

இப்படியெனில்
ஏனோ வளர்த்திடுவேன்
யமபுகி போல்
விடவும் வேளையில்லாக்
காதலை எண்ணிடினே

Kakusi araba
Nani ka uwe kemu
Yamabuki no
Yamu toki mo naku
Kofuraku omofeba

மன்யோசு: 1908

பரு சரெப
மி குச நொ உபெ நி
ஒகு சிமொ நொ
கெ துது மொ வரெ ப
கொபி வதரு கமொ!

*Faru sareba
Mi kusa no ufe ni
Oku simo no
Ke tutu mo ware fa
Kofi wataru kamo!*

வேனில் வரின்
நீர் வளர் புல்லின் மேலே
விழு பனியே
கரைதல் போலென்
காதல் கழியுங் கொலோ!

மன்யோசு: 1909

பரு கசுமி
யம நி தநபிகி
ஒபொபொசிகு
இமொ வொ அபி மிதெ
நொதி கொபிமு கமொ.

*Faru-gasumi
Yama ni tanabiki
Ofofosiku
Imo wo afi mite
Noti kofimu kamo*

வேனிற் புகார்
மலையிற் படிசின்ற
மங்கல் வேளையில்
என் காதலியைக் கண்டேன்
மீண்டுங் காதல் நலிவே.

மன்யோசு: 1910

பரு கசுமி
ததி நி சி பி யொரி
இம மதெ நி
வக கொபி யமசு
மொதொ நொ சிகெகெப.

*Faru-gasumi
Tati ni si fi yori
Ima made ni
Waga kofi yamazuru
Moto no sigekeba*

வேனிற் புகார்
எழுந்திடு நாள்முதல்
இன்று வரையில்
என் காதலும் நில்லாது
உணர்வின் நெருக்கத்தால்.

மன்யோக: 1911

சுநிதுரபு
இமொ வொ ஒமொபு தொ
கசுமி தது
பரு பி மொ குரெ நி
கொபி வதரு கமொ

Sanidurafu
Imo wo omofu to
Kasumi tatu
Faru bi mo kure ni
Kofi wataru kamo.

செங்கன்னமுடைக்
காதலியை எண்ணிடின
புகார் தவமும்
வேனில் நாளின் கருமையில்
காதல் கழியுங் கொலோ!

('செங்கன்னமுடை' இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடர்)

மன்யோக: 1912

தம கிபரு
வக யம நொ பெ நி
தது கசுமி
தது தொமொ உ தொமொ
கிமி க மநி மநி

Tama kifaru
Waga yama no fe ni
Tatu kasumi
Tatu tomo u tomo
Kimi ga mani mani.

மணி ஆரமாய்
என் மலை மீதிலே
தவமும் புகார்
தவழ்வதும் தங்கலும்
நீ விரும்பும் வண்ணமே.

('மணி ஆரமாய்' இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 1913

மி வதசெப
கசுக நொ நொபெ நி
தது கசுமி
மி மகு நொ பொசிகி
கிமி க கசுக க!

Mi wataseba
Kasuga no nobe ni
Tatu kasumi
Mi maku no fosiki
Kimi ga sugata ka!

பார்வை படரின்
கசுகவின் பள்ளத்தில்
உயரும் புகார்
நான் காண விரும்பிடும்
நின் காதல் உருவமே!

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

25

மன்யோக: 1914

கொபி துது மொ
கெபு வ குரசிது
கசுமி தது
அசு நொ பரு பி வொ
இக நி குரசமு?

*Kofi tutu mo
Kefu wa kurasitu
Kasumi tatu
Asu no faru bi wo
Ika ni kurasamu?*

காதல் நினைவில்
இன்றும் கழிந்திட்டதே
புகார் தவழும்
நாளையின் வேனிற் போதை
எப்படிக் கழிக்குமோ?

மன்யோக: 1915

வக செகொ நி
கொபிதெ சுபெ நமி
பருசுமெ நொ
புரு வகி சிரசு
இதெதெ கொசி கமொ!

*Waga seko ni
Kofite sube nami
Farusame no
Furu waki sirazu
Idete kosi kamo!*

என் தலைவரின்
காதலில் மயங்கியே
வேனில் மழையின்
பெய்முறை அறியாதே
வெளிவர ஆவலோ!

மன்யோக: 1916

இம சர நி
கிமி ப இ யுகசி
பருசுமெ நொ
கொகொரொ வொ பிதொ நொ
சிரசரநகு நி

*Ima sara ni
Kimi fa i yukazi
Farusame no
Kokoro wo fito no
Sirazaranaku ni*

இப் போதினிலே
ந் வெளியே செல்லாதே
வேனில் மழையின்
இதயத்தை நீயுமே
அறிந்திடுவாய் தானே.

மன்யோக: 1917

பருசமெ நி
கொரொமொ வ இதகு
தொபொரமெ ய?
நநு க சி புரப
நந யொ கொசி தொ ய!

Farusame ni
Koromo wa itaku
Toforame ya?
Nanu ka si furaba
Nana yo kozi to ya!

வேனில் மழையில்
ஆடைதான் நனைந்திட
செல்வாயோ நீயே?
ஏழு நாளும் பொழியின்
ஏழிராவும் வாராயோ!

மன்யோக: 1918

உமெ நொ பந
திரசு பருசமெ
இதகு புரு
தபி நி ய கிமி க
இபொரி செருமு.

Ume no fana
Tirasu farusame
Itaku furu
Tabi ni ya kimi ga
Ifori seruramu

உமெயின் மலர்
சிதறு வேனில் மழை
பெரிதாய்ப் பெய்யும்
செலவில் சென்ற நீயே
குடில் செய்திருப்பாயோ!

மன்யோக: 1919

குநிகர க
வக ந துமுரமு
சிம நொ நொ நொ
சிபசிப கிமி வொ
ஓமொபு கொநொகொரொ.

Kunisura ga
Waka na tumuramu
Sima no no
Sibasiba kimi wo
Omofu konogoro.

குநிக மாந்தர்
வேனில் தழை கொய்திடும்
சிம வயலின்
சிபசிப; உன்னையே
எண்ணிடும் இவ்வேளையே.

(குநிக - ஒரு இடத்தின் பெயர்.
சிம - வயலின் பெயர்.
சிபசிப - மாந்தர் ஆரவார ஒலி.)

மன்யோக: 1920

பரு குச நொ
சிகெகி வக கொபி
ஓபொ உமி நொ
பெ நி யுகு நமி நொ
திபெ நி துமொரி நு

*Faru kusa no
Sigeki waga kofi
Ofo umi no
Fe ni yuku nami no
Ti fe ni tumori nu.*

வேனிற் புல்லது
நெருக்கம் என் காதலே
பெருங் கடலின்
கரை புரள் அலையின்
ஆயிரம் அடுக்காகும்.

(‘வேனிற்புல்’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 1921

ஓபொபொசிகு
கிமி வொ அபி மிதெ
சுக நொ நெ நொ
நககி பரு பி வொ
கொபி வதரு கமொ!

*Ofofosiku
Kimi wo afi mite
Suga no ne no
Nagaki faru bi wo
Kofi wataru kamo!*

தெளிவு இன்றி
உன்னையும் எதிர்கண்டே
சுக வேர் போல
நீள் வேனிலது நாளில்
காதல் கழியுங் கொலோ!

(‘சுக வேர் போல’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 1922

உமெ நொ பந
சுகிதெ திரிநப
வகிமொகொ வொ
கொழு க கொசி க தொ
அப மது நொ கி சொ!

*Ume no fana
Sakite tirinaba
Wagimoko wo
Komu ka kozi ka to
Afa matu no ki zo!*

உமெயின் மலர்
அலர்ந்து சிதறியின்
என் குறுமகள்
வருமோ வராதோ வென
மதுமர மாணேன் தான்!

(மது - நீண்ட காலம் இருக்
கக்கூடிய ஒரு மரம்)

மன்யோக: 1923

சிர ம யுமி
இம பரு யம நி
யுகு குமொ நொ
யுகி ய வகரெமு
கொபி சிகி மொநொ வொ

Sira ma yumi
Ima faru yama ni
Yuku kumo no
Yuki ya wakaremu
Kofi siki mono wo.

வெண் மர வில் போல்
இப்போ வேனில் மலையில்
போகும் முகிலின்
போதியோ நீ பிரிந்தும்
புணர்ந்திடு பொருளே

(‘வெண் மர வில்’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 1924

மகரவொ க
புசிவி நகெகிதெ
துகுரி தரு
சிதரி யநகி நொ
கதுர செ வகிமொ!

Masurawo ga
Fusiwi nagekite
Tukuri taru
Sidari yanagi no
Kadura se wagimo!

வல் ஆண் மகன் நான்
குழம்பிப் புலம்பியே
செய்திருக்கின்ற
உதிர் யனகியது
கண்ணி துடு காதலி!

மன்யோக: 1925

அச தொ தெ நொ
கிமி க சுகத வொ
யொகு மிசுதெ
நககி பரு பி வொ
கொபி ய குரசமு.

Asa to de no
Kimi ga sugata wo
Yoku mizute
Nagaki faru bi wo
Kofi ya kurasamu.

காலை கதவில்
நின்னக உருவையே
நன்கு காண்கிலேன்
நீள் வேனிலின் நாளையே
உன் நினைவில் கழிக்கும்.

மன்யோக: 1926

பரு யம நொ
அசிபி நொ பந நொ
நிகு கரநு
கிபி நி வ சிவெய
யொசெநு தொமொ யொசி!

*Faru yama no
Asibi no fana no
Nikukaranu
Kimi ni wa siweya
Yosenu tomo yosi!*

வேனில் மலையின்
அசிபியின் மலர் போல்
ஒளிரச் செய்யும்
உன்னிடம் இவ்வண்ணமே
தங்கினும் அது நன்றே!

(இவ்வண்ணம் - எண்ணத்தினைக்
குறிக்கிறது.)

மன்யோக: 1927

இசொ நொ கமி
புரு நொ கமு சுகி
கமுபிநிசி
வரெ ய சரசர
கொபிநிஅபி நி கெரு.

*Iso no kami
Furu no kamu sugi
Kamubinisi
Ware ya sarasara
Kofiniafi ni keru.*

இசொ நொகமி
புருவின் இறையரு
முதுகோலம் போல்
நானே மீண்டும் மீண்டுமே
காதலில் காண்குறுமே.

(இசொநொகமி - ஓரிடத்தின் பெயர்
புரு - ஒரு கோயிலின் பெயர்.)

மன்யோக: 1928

சநொகத வ
மிநி நரசு தொமொ
பந நொ மி நி
சுகிதெ மியெ கொசொ
கொபி நொ நகுச நி.

*Sanokata wa
Mini narazu tomo
Fana no mi ni
Sakite miye koso
Kofi no nagusa ni.*

சநொகதவே
கனியாகாதெனினும்
மலர் அலரும்
மலர்ச்சியைக் காண்பேனே
காதல் நலிவினுக்கே.

(சநொகத - ஒரு மரத்தின் பெயர்.)

மன்யோக: 1929

சநொகத வ
மி நி நரிநிசி வொ
இம சர நி
பருசமெ புரிதெ
பந சகமெ ய மொ!

Sanokata wa
Mi ni narinisi wo
Ima sara ni
Farusame furite
Fana sakame ya mo!

சநொகதவே
கனிந்திடு நிலையில்;
இதன் பின்னரும்
வேனில் மழையும் பெய்தே
மலர் அலர்ந்திடுமோ!

மன்யோக: 1930

அதுச யுமி
பிகிது நொ பெ நி அரு
ந நொரி சொ நொ
பந சகு மதெ நி
அபநு கிமி கமொ!

Adusa yumi
Fikitu no fe ni aru
Na nori so no
Fana saku made ni
Afanu kimi kamo!

அதுச அம்பு
பிகிதுவின் கரையில்
ந நொரி சொவின்
மலர் அலரும் வரை
காண்கிலனோ நின்னையே!

('அதுச அம்பு' இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.
பிகிது - கடற்கரை
நநொரிசொ - கடற்றாவரம்

மன்யோக: 1931

கவ நொ பெ நொ
இதுமொ நொ பந நொ
இதுமொ இதுமொ
கிமசெ வக செகொ
தொகிசிகெமெ யமொ!

Kawa no fe no
Itumo no fana no
Itumo itumo
Kimase waga seko
Tokizikeme yamo!

ஆற்றின் கரை மேல்
இதுமொ மலர் போல
என்றும் என்றுமே
வாராயோ என் காதல
வேளைதானும் இன்றாகுமோ!

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மன்யோக: 1932

பருசுமெ நொ
யமசு புரு புரு
வக கொபுரு
பிதொ நொ மெ சுர வொ
அபி மிசெநகு நி.

*Farusame no
Yamazuru furu furu
Waga kofuru
Fito no me sura wo
Afi misenaku ni.*

வேனில் மழையின்
விடாத பொழிபெயல்
நான் காதலிக்கும்
உருவின் விழிதனைக்
காணத் தடுக்கின்றதே.

மன்யோக: 1933

வகிமொகொ நி
கொபிதுது வொரெப
பருசுமெ நொ
சொரெ மொ சிருகொதொ
யமசு புரிதுது.

*Wagimoko ni
Kofitutu woreba
Farusame no
Sore me sirugoto
Yamazuru furitutu.*

என் காதலியைச்
சேர்ந்து புணரவேனின்
வேனில் மழைதான்
அதையும் அறியுமோ
விடாது பொழிந்திடும்.

மன்யோக: 1934

அபி ஒமொபநு
இமொ வொ ய மொதொ ந
சுக நொ நெ நொ
நககி பரு பி வொ
ஒமொபி குரசமு

*Afi omofanu
Imo wo ya moto na
Suga no ne no
Nagaki faru fi wo
Omofi kurasamu*

காண எண்ணாத
காதலியைப் படர்ந்த
சுக வேரிலும்
நீண்ட வேனில் நாளிலே
எண்ணியே வாழ்ந்திடும்

('சுகவேரிலும்' இப்பாடலிலே
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோசு: 1935

பரு சரெப
மது நகு தொரி நொ
உகுபிசு நொ
கொதொ சகித்திசி
கிமி வொ சி மதமு.

Faru sereba
Madu naku tori no
Ugufisu no
Koto sakitatisi
Kimi wo si matamu.

வேனில் வந்திடின்
முதல் ஒலித்திடு புள்
உகுபிசு போல்
காதலை முன்மொழிந்த
உன்னை நான் காத்திருப்பேன்.

மன்யோசு: 1936

அபி ஒமொபசு
அருரமு கொ யுவெ
தம நொ வொ நொ
நககி பரு பி வொ
ஒமொபி குரசகு

Afi omofazu
Aruramu ko yuwe
Tama no wo no
Nagaki faru fi wo
Omofi kurasaku

காணவும் எண்ணாது
இருக்கும் மகள் எனை
மணிக் கயிற்றின்
நீண்ட வேனில் நாளை நான்
எண்ணிக் கழித்திடுமே

(‘மணிக்கயிற்றின்’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோசு: 1979

பரு சரெப
சுகரு நரு நொ நொ
பொதொதொகிசு
பொதொ பொதொ இமொ நி
அபசு கிநி கொரி

Faru sareba
Sugaru naru no no
Fototogisu
Foto foto imo ni
Afazu kini keru

வேனில் வந்திடின்
வண்டுசெறி வயலின்
பொதொதொ புள்ளின்
குரலில் காதலியைக்
கண்டிட வந்தனனே

L. 11490
சென்னை மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
பதிவு செய்த நாள்
2015-08-08

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

33

மன்யோக: 1980

சதுகி யம
பந ததிபந நி
பொதொதொகிசு
ககுரபு தொகி நி
அபெரு கிமி கமொ

Satuki yama
Fana tatibana ni
Fototogisu
Kakurafu toki ni
Aferu kimi kamo.

ஐந்திங்கள் மலை
மலர் ததிபநவில்
பொதொதொ புள்ளும்
மறைந்திடு வேளையில்
கண்டேனே உன்னையுமே.

(சதுகி - ஒரு மலையின் பெயர்
ததிபந - ஒரு செடியின் பெயர்)

மன்யோக: 1981

பொதொதொகிசு
கி நகு சதுகி நொ
மிசிக யொ மொ
பிதொரி சி நுரெப
அகசி கநெது மொ

Fototogisu
Ki naku satuki no
Mizika yo mo
Fitori si nureba
Akasi kanetu mo

பொதொதொ புள்ளின்
மென்குரல் ஐந்திங்களின்
குறு இரவும்
தனியே உறங்கிடின
காலையும் வந்திடுமே

மன்யோக: 1982

பிகுரசி வ
தொகி தொ நகெதொமொ
மொநொ கொபி நி
தவயமெ வரெ ப
தொகிவகசு நகு

Figurasi wa
Toki to nakedomo
Mono kofi ni
Tawayame ware fa
Tokiwakazu naku.

பிகுரசி புள்
வேளை நோக்கி அழுமே;
நட்பில் நலியும்
காதல் மென்மகள் நானே
வேளையின்றி அழுவேன்.

மன்யோக: 1983

பிதொ கொதொ வ
நது நொ நொ குச நொ
சிகெகு தொமொ
இமொ தொ வரெ தொசி
ததுசபரி நெப

*Fito-goto wa
Natu no no kusa no
Sigeku tomo
Imo to ware to si
Tadusafari neba.*

மாந்தர் அலரே
கோடை வயல் புல்லினும்
அடர்ந்திடினும்
காதலியொடு நானும்
கையணைத் துறங்கினேன்.

மன்யோக: 1984

கொநொகொரொ நொ
கொபி நொ சிகெகெகு
நது குச நொ
கரி பரபெ தொமொ
ஒபி சிகு கொதொசி

*Konogoro no
Kofi no sigেকেku
Natu gusa no
Kari farafe domo
Ofi siku gotosi.*

இந்த நேரத்தின்
காதலது செறிவு
கோடைப் புல்லினை
வெட்டியே எறியினும்
படரும் நிலை ஒக்கும்.

மன்யோக: 1985

ம குச பபு
நது நொ நொ சிகெகு
ககு கொபிப
மகொதொ வக இநொதி
துநெ நரமெ ய மொ!

*Ma kuzu fafu
Natu no no sigেকেku
Kaku kofiba
Makoto waga inoti
Tune narame ya mo!*

நற் செடி நிறை
கோடை வயல் அடர்வு
நேர் காதலாயின்
உண்மையில் என்னுயிரே
நின்று நிலைத்திடுமோ!

(நேர் - போன்ற)

மன்யோக: 1986

வரெ நொமி ய
ககு கொபிசரமு
ககிதுபத
நிதுரபு இமொ ப
இக நி க அரமு?

Ware nomi ya
Kaku kofi suramu
Kakitubata
Nidurafu imo fa
Ika ni ka aramu?

எனக்குத் தானா
இந்தக் காதல் நலிவு
ககிதுபத
செம்முகக் காதலிதான்
எப்படி இருப்பாளோ?

(ககிதுபத - ஒரு மலரின் பெயர்;
ககிதுபத மலர் போன்ற
செம்முகமுடைய)

மன்யோக: 1987

கதயொரி நி
இதொ வொ சொ வக யொரு!
வக செகொ க
பந ததிபந வொ
நுகமு தொ மொபிதெ

Kata yori ni
Ito wo zo waga yoru!
Waga seko ga
Fana tatibana wo
Nukamu to mofite.

ஒரு பக்கமாய்
நூலைத்தான் நான் சுற்றுவேன்!
என் காதலரின்
மலர் ததிபந போல்
இணைந்திட எண்ணியே.

(காதலருடைய தோட்டத்திலுள்ள
ததிபந மலர் போல.)

மன்யோக: 1988

உகுபிசு நொ
கயொபு ககி நெ நொ
உ-நொ பந நொ
உகி கொதொ அரெ ய
கிமி க கிமசநு

Ugufisu no
Kayofu kaki ne no
U-no fana no
Uki koto are ya
Kimi ga kimasanu

உகுபிசுவே
நின்று போகும் வேலியின்
உ-நொ மலரின்
நலிநிலை அதுவோ
நீயும் வாராதொழிந்தாய்.

மன்யோக: 1989

உ-நொ பந நொ
சகு தொ ப நசி நி
அரு பிதொ நி
கொபி ய வதரமு
கத மொபி நி சிதெ.

U-no fana no
Saku to fa nasi ni
Aru fito ni
Kofi ya wataramu
Katamofi ni site.

உ-நொ மலரின்
அலர்ச்சியைப் போலன்றிக்
காணும் அவரில்
என் காதலோ படரும்
ஒருபக்க எண்ணமாய்.

மன்யோக: 1990

வரெ கொசொ வ
நிகு கு மொ அரமெ
வக யதொ நொ
பந ததிபந வொ
மி நி வ கொசி தொ ய!

Ware koso wa
Nikuku mo arame
Waga yado no
Fana tatibana wo
Mi ni wa kozi to ya!

என்னிடத்திலே
வெறுப்பும் இருக்குமோ
என் வீட்டு முன்றில்
ததிபந மலரைக்
காண்பதற்கும் வாராயே!

மன்யோக: 1991

பொதொதொகிக
கி நகி தொயொமொக
வொகபெ நரு
புதிநமி மி நி வ
கிமி வ கொசி தொ ய!

Fototogisu
Ki naki toyomosu
Wokabe naru
Fudinami mi ni wa
Kimi wa kozi to ya!

பொதொதொகிக
வந்து ஒலியெழுப்பும்
குன்றில் இருக்கும்
புதிநமி காணவும்
நீயேதான் வந்திடாயே!

(புதிநமி - ஒரு வகைக்கொடிப் பூ)

மன்யோசு: 1992

கொமொரி நொமி
கொபுரெப குருசி
நதெசிகொ நொ
பந நி சகி தெ யொ
அசநசந மிமு.

Komori nomi
Kofureba kurusi
Nadesiko no
Fana ni saki de yo
Asanasana mimu.

மறைத்திருக்கும்
காதலெனின் வருத்தும்;
செந் நிறத்தினது
மலர்போல் மலர்ந்திடு
நாளும் காலை நான் காணும்

மன்யோசு: 1993.

யொசொ நொமி நி
மி துது கொபிசெமு
குரெநவி நொ
சுவெ துமு பந நொ
இரொ நி இதெச தொமொ.

Yoso nomi ni
Mi tutu kofisemu
Kurenawi no
Suwe tumu fana no
Iro ni idezu tomo.

தூரத்தில் நின்று
கண்டதைக் காதலிப்பேன்
குரெநவியின்
காம்பு உதிர் மலர் போல்
நிறங் காணாவிடினும்.

(குரெநவி - ஒரு மலர்ச்செடி)

மன்யோசு: 1994

நது குச நொ
துயு வகெகொரொமொ
துகெ நகு நி
வக கொரொமொ தெ நொ
பிரு தொகி மொ நகி.

Natu gusa no
Tuyu wake—goromo
Take naku ni
Waga koromo de no
Firu toki mo naki.

கோடைப் புல்லதின்
துளியில் நனை ஆடை
இன்று அணியாமலே
என் ஆடை நனை கரை
காய வேளையும் இல்லை

(தொடர்ந்து கண்ணீர் விடுவதால்
ஆடை காய வேளை இல்லை.)

மன்யோக: 1995

யிநதுகி நொ
துதி சபெ சகெதெ
தெரு பி நி மொ
வக சொதெ பிமெ ய
கிமி நி அபச சிதெ.

Minaduki no
Tuti safe sakete
Teru fi ni mo
Waga sode fime ya
Kimi ni afazu site.

ஆறாம் மாதத்தின்
நிலம்பகு வெம்மையில்
தெளிர் ஞாயிறும்
என் ஆடை உலர்த்துமா
உன்னைக் காணாவிடினே.

மன்யோக: 2239

அகி யம நொ
சிதபி க சித நி
நகு தொரி நொ
கொவெ தநி கிகெப
நநி க நகெகமு?

Aki yama no
Sitabi ga sita ni
Naku tori no
Kowe dani kikeba
Nani ka nagekamu?

கார் மலையது
செவ்வண்ண அடியிலே
உயவுப் புள்ளின்
குரல் சாரலில் கேட்பின்
எதற்காக நலிவேன்?

(செவ்வண்ண அடி - சிவந்தபூக்கள்
சிதறிக் கிடப்பதால் செவ்வண்ண
மாயிருக்கும் மலையடிவாரம்.)

மன்யோக: 2240

த சொ கரெ தொ
வரெ வொ ந தொபி சொ!
நக துகி நொ
துயு நி நுரெ துது
கிமி மது வரெ வொ!

Ta so kare to
Ware wo na tofi so!
Naga duki no
Tuyu ni nure tutu
Kimi matu ware wo!

யார்தான் அவன் என்
றென்னையே வினவாதே!
ஒன்பதாம் திங்கள்
பனியில் நனைந்துமே
அவனைக் காக்கும் என்னையே

(காக்கும் - காத்துநிற்கும்)

மன்யோக: 2241

அகி நொ யொ நொ
கிரி ததி வதரி
ஓபொரொக நி
இமெ நி சொ மிதுரு
இமொ க சுகத வொ!

Aki no yo no
Kiri tati watari
Oforoka ni
Ime ni zo mituru
Imo ga sugata wo!

காரின் இரவில்
புகார் தாவிக் கடக்கும்
மங்கல் பொழுதில்
கனவினிலோ கண்டேன்
காதலி உருவையே!

மன்யோக: 2242

அகி நொ நொ நொ
வொபந க உரெ நொ
ஓபி நபிகி
கொகொரொ வ இமொ நி
யொரி நி கெரு கமொ!

Aki no no no
Wobana ga ure no
Ofi nabiki
Kokoro wa imo ni
Yori ni keru kamo!

கார் வயலின்
வொ மலரே பக்கமாய்க்
காற்றிலே சாய
உள்ளமும் காதலிமேல்
அவ்வண்ணமே சாயுமே!

(வொ - ஒருவகைப் பூச்செடி)

மன்யோக: 2243

அகி யம நி
சிமொ புரி ஓபொபி
கொ நொ ப திரி
தொசி வ யுகு தொமொ
வரெ வசுரெமெ ய!

Aki yama ni
Simo furi ofofi
Ko no fa tiri
Tosi wa yuku tomo
Ware wasureme ya!

கார் மலையினில்
பனி பெய்து மூடும்
மர இலை உதிர்
ஆண்டே கழியினும்
நான் மறந்திடுவேனா!

மன்யோக: 2244

சுமிநொயெ நொ
கிசி வொ த நி பரி
மகிசி இநெ நொ
சதெ கரு மதெ நி
அபநு கிமி கமொ!

Suminoye no
Kisi wo ta ni fari
Makisi ine no
Sate karu made ni
Afanu kimi kamo!

சுமிநொயெ யின்
கரை வயலின் புது
விதைப் பயிரின்
கதிர் முற்றுவரையில்
காணேன் உன்னையுமே நான்.

(சுமிநொயெ - ஓரிடத்தின் பெயர்)

மன்யோக: 2245

ததி நொ சிரி
தம மகி தவி நி
இது மதெ க
இமொ வொ அபிமிக
இபெ கொபி வொரமு.

Tati no siri
Tama maki tawi ni
Itu made ka
Imo wo afimizu
Ife kofi woramu.

வாளின் முனைநீர்
மணிவிதை வயலில்
என்று வரையோ
காதலியைக் காணாமே
வீட்டை எண்ணி வருந்தும்.

('வாளின்முனை' - இப்பாடலிலே
தலையனைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2246

அகி நொ த நொ
பொ நொ பெ நி ஒகெரு
சிர துயு நொ
கெநுபெகு வரெ வ
ஓமொபொயுரு கமொ!

Aki no ta no
Fo no fe ni okeru
Sira tuyu no
Kenubeku ware wa
Omofoyuru kamo!

கார் வயலின்
கதிரின் மேலே விழு
வெண் பனி போல்
மறைந்திடினும் யானே
அவளை எண்ணுவேனே!

மன்யோக: 2247

அகி நொ த நொ
பொ முகி நொ யொரெரு
கதயொரி நி
வரெ வ மொநொ ஒமொபு
துரெநகி மொநொ வொ!

Aki no ta no
Fo muki no yoreru
Katayori ni
Ware wa mono omofu
Turenaki mono wo!

கார் வயலின்
கதிர் முகச் சாய்வுபோல்
ஓர் பக்கமாக
நானே காதலை எண்ணும்
துணையிலாப் பொருளே!

மன்யோக: 2248

அகி த கரு
கரி பொ வொ துகரி
இபொரி சிதெ
அருரமு கிமி வொ
மிமு யொசி மொ க மொ!

Aki ta karu
Kari fo wo tukuri
Ifori site
Aruramu kimi wo
Mimu yosi mo ga mo!

கார் வயல் முதிர்
சிறுகுடிலே செய்து
காவல் காத்துமே
இருக்கும் உன்னைக்
காண விருப்பும் உண்டே!

மன்யோக: 2249

தது க நெ நொ
கிகொயுரு தவி நி
இபொரி சிதெ
வரெ தபி நி அரி தொ
இமொ நி துகெ கொசொ

Tatu ga ne no
Kikoyuru tawi ni
Ifori site
Ware tabi ni ari to
Imo ni tuge koso.

நாரை ஒலியும்
கேட்குமிடை வயலில்
குடில் செய்திட்டு
நான் தங்கியே செல்வதைக்
காதலிக்கும் சொல்லாயோ

யப்பானிய மன்யோகப் பாடல்கள்

மன்யோக: 2250

பரு கசுமி
தநபிகு தவி நி
இபொரி சிதெ
அகி த கரு மதெ
ஓமொபசிமு ரகு.

*Faru—gasumi
Tanabiku tawi ni
Ifori site
Aki ta karu made
Omofasimu raku.*

வேனிலின் புகார்
படியும் வயலிலே
குடினும் செய்தே
கார்வயல் முதிர்வரை
காதலியை எண்ணுவேன்.

மன்யோக: 2251

ததிபந் வெ
மொரி பெ நொ சதொ நொ
கதொ தவசெ
கரு தொகி ககிநு
கொசி தொ சுரசிமொ!

*Tatibana wo
Mori be no sato no
Kado tawase
Karu toki suginu
Kozi to surasimo!*

தோடை மரமுடை
மொரிபே ஊரினது
வாயில் வயல் பயிர்
கொய்யும் வேளை கழிந்தும்
வாராதிருப்பர் போலும்!

('தோடை மரமுடை' இப்
பாடலிலே தலையணைச் சொற்
றொடராகும்)

மன்யோக: 2252

அகி பகி நொ
சகி திரு நொபெ நொ
யுபு துயு நி
நுரெ துது கிமசெ
யொ வ புகெநு தொமொ.

*Aki fagi no
Saki tiru nobe no
Yufu tuyu ni
Nure tutu kimase
Yo wa fukenu tomo.*

கார் பகியினது
மலர் உதிர் சாரலின்
மாலைப் பனியில்
நனைந்துமே வருவாய்
இரா வளர்ந்திடினும்.

(பகி - ஒரு மலர்ச்செடியின்
பெயர்)

மன்யோக: 2 2 5 3

இரொ துகபு
அகி நொ துய சிமொ
ந புரி சொநெ
இமொ க தமொதொ வொ
மகநு கொயொபி வ.

*Iro dukafu
Aki no tuyu zimo
Na furi sone
Imo ga tamoto wo
Makanu koyofi wa.*

வண்ணம் மாறிடும்
கார்கால வீழ்பனியே
பெய்யாதே நீயும்
காதலி கையணையை
அணையா இன்றிரவே

மன்யோக: 2 2 5 4

அகி பகி நொ
உபெ நி ஒகி தநு
சிர துய நொ
கெ கமொ சிநமசி
கொபி துது அரசு ப.

*Aki fagi no
Ufe ni oki taru
Sira tuyu no
Ke kamo sinamasi
Kofi tutu arazu fa.*

காரின் பகியின்
மேல் வந்து விழுந்திடும்
வெண்பனி போலக்
கரைந்திறந்திடுவேன்
காதலுக்கு ஏங்காதே.

மன்யோக: 2 2 5 5

வக யதொ நொ
அகி பகி நொ பெ நி
ஒகு துய நொ
இதிசிரொகு சி மொ
வரெ கொபிமெ ய மொ!

*Waga yado no
Aki fagi no fe ni
Oku tuyu no
Itiziroku si mo
Ware kofime yu mo!*

என் முன்றிலிலே
கார் பகி மலர் மேலே
விழு பனியின்
வெண்ணிறத் துகள் போல
என் காதல் தெரியுமோ!

மன்யோக: 2256

அகி நொ பொ வொ
சிநு நி ஒசிநபெ
ஒகு துயு நொ
கெ கமொ சிநமசி
கொபி துது அரசு ப.

Aki no fo wo
Sinu ni osinabe
Oku tuyu no
Ke kamo sinamasi
Kofi tutu arazu fa.

காரின் கதிரை
மடியுமாறு தள்ளி
விழு பனிபோல்
கரைந்திறந்திடுவேன்
காதலுக்கு ஏங்காதே

மன்யோக: 2257

துயு சிமொ நி
கொரொமொ தெ நுரெதெ
இம தநி மொ
இமொ-கரி யுக ந
யொ வ புகெநு தொமொ.

Tuyu zimo ni
Koromo de nurete
Ima dani mo
Imo-gari yuka na
Yo wa fukenu tomo.

வீழ் பனியில்
ஆடைக் கரை நனைந்தே
இந்த வேளையும்
காதலி மனை செல்வேன்
இரா நீளும் எனினும்.

மன்யோக: 2258

அகி பகி நொ
யெத மொ தொவொவொ நி
ஒகு துயு நொ
கெ கமொ சிநமசி
கொபி துது அரசு ப.

Aki fagi no
Yeda mo towowo ni
Oku tuyu no
Ke kamo sinamasi
Kofi tutu arazu fa.

காரின் பகியின்
கிளையும் சரிந்திட
விழு பனிபோல்
கரைந்திறந்திடுவேன்
காதலுக்கு ஏங்காதே.

மன்யோக: 2259

அகி பகி நொ
உபெ நி சிர-துயு
ஒகு கொதொ நி
மி துது சொ சிநொபு
கிமி க சுகத வொ.

Aki fagi no
Ufe ni sira-tuyu
Oku goto ni
Mi tutu zo sinobu
Kimi ga sugata wo.

காரின் பகியின்
மேலே வெண்ணிறப் பனி
வீழ் நிலை தோறும்
கண்டிட எண்ணுகிறேன்
உன்னக உருவமே

மன்யோக: 2260

வகிமொகொ ப
கிநு நி அரநமு
அகி கசெ நொ
சமுகி கொநொகொரொ
சித நி கிமசி வொ

Wagimoko fa
Kinu ni aranamu
Aki kaze no
Samuki konogoro
Sita ni kimasi wo

என் காதலியே
ஓர் ஆடையாய் அமையின்
கார் காற்றினது
குளிரான இவ்வேளை
ஆடைக்குள் அணிவேனே

மன்யோக: 2261

பதுசெ கசெ
ககு புகு யொரு ப
இது மதெ க
கொரொமொ கதசிகி
வக பிதொரி நெமு?

Fatuse kaze
Kaku fuku yoru fa
Itu made ka
Koromo katasiki
Waga fitori nemu?

பதுசெ காற்று
கடிதாய் வீசும் இரா
என்று வரை கொல்
ஆடையொன்றே விரித்த
என் தனி உறக்கமே?

(பதுசெ - ஓரிடத்தின் பெயர்)

மன்யோக: 2262

அகி பகி நொ
திரசு நகமெ நொ
புரு கொரொ
பிதொரிஓகி விதெ
கொபுரு யொ சொ ஒபொகி!

Aki fagi no
Tirasu nagame no
Furu koro fa
Fitori oki wite
Kofuru yo zo ofoki!

காரின் பகியைச்
சிதறும் விடாமழை
பொழி வேளையில்
தனியே எழுந்து வாழ்
நலியிராத்தான் பலவே!

மன்யோக: 2263

நக துகி நொ
சிகுரெ நொ அமெ நொ
யம கிரி நொ
இபுசெகி வக முநெ
தரெ வொ மிப யமமு.

Naga duki no
Sigure no ame no
Yama giri no
Ibuseki waga mune
Tare wo miba yamamu.

ஒன்பதாம் திங்கள்
பெரும் பெயல் மழை
மலைப் புகாரின்
புகையும் என் உள்ளமே
யாரைக் காணின் அடங்கும்.

மன்யோக: 2264

கொபொரொகி நொ
மதி யொரொகொபுரு
அகி நொ யொ வொ
நுரு சிருசி நசி
மகுர தொ வரெ ப.

Koforogi no
Mati yorokoburu
Aki no yo wo
Nuru sirusi nasi
Makura to ware fa.

காதல் சுரும்பு
காத்துக் களிப்புற்றிடு
காரின் இரவில்
தூங்கும் நோக்க மின்றியே
அணையுடன் நானுமே.

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

மன்யோக: 2 2 6 5

அச கசுமி
கபிய க சித நி
நகு கபது
கொவெ தநி கிகெப
வரெ கொபிமெ ய மொ!

Asa gasumi
Kafi-ya ga sita ni
Naku kafadu
Kowe dani kikaba
Ware kofime ya mo!

காலைப் புகாரில்
காவல் குடில் அடியில்
கத்தும் தவளை
குரல் சாரல் கேட்பின்
என் காதல் தணியுமோ!

('காலைப் புகார்' இப்பாடலிலே
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2 2 6 6

இதெதெ இநப
அம தொபு கரி நொ
நகிநு பெமி
கெபு கெபு தொ இபு நி
தொசி சொ பெ நி கெரு!

Idete inaba
Ama tobu kari no
Nakinu bemi
Kefu kefu to ifu ni
Tosi zo fe ni keru!

செலவிற் சென்றிட
வானில் பறக்கும் நாரைக்
குரலைப் போல
இன்றும் இன்றும் எனவே
ஓர் ஆண்டும் கழிந்திடும்!

மன்யோக: 2 2 6 7

சவொ சிக நொ
அசபுசு வொ நொ நொ
குச வகமி
ககுரொபி கநெதெ
பிதொ நி சிரயு ந!

Sawo sika no
Asa fusu wo no no
Kusa wakami
Kakurofi kanete
Fito ni sirayu na!

கலை மாணுமே
காலைப் புல்மேய் வெளியின்
இளந் தளிரில்
மறைய முடியாது
மாந்தர் அறியச் செய்யேல்!

(உள்ளுறைபொருள் : ஆண்மகன்
பெண் வீடு சென்று வருவதை
மற்றவர் அறிந்திருவர்.)

மன்யோசு: 2268

சவொ சிக நொ
வொ நொ நொ குசபுசி
இதிசிரொகு
வக தொபநகு நி
பிதொ நொ சிரெரகு.

Sawo sika no
Wo no no kusa busi
Itiziroku
Waga tofanaku ni
Fito no sireraku.

கலை மானது
இளவயல் புல்மறைவு
வெளிப்படல் போல்
நானே சொல்லாவிடினும்
மாந்தரும் அறிந்தனர்.

மன்யோசு: 2269

கொநொ யொபி நொ
அகதொகி குததி
நகு தது நொ
ஓமொபி வ சுகிசு
கொபி கொசொ மசரெ!

Kono yofi no
Akatoki kudati
Naku tadu no
Omofi wa sugizu
Kofi koso masare!

இந்த இரவும்
கழியும் விடியலில்
சுத்து நாரையின்
நினைவே கழியாதே
காதல் மேலும் வளருமே!

(நாரையின் - நாரையைப்போல)

மன்யோசு: 2270

மிதி நொ பெ நொ
வொபந க சித நொ
ஓமொபி குச
இமசர நி நதொ
மொநொ க ஓமொபமு?

Miti no fe no
Wobana ga sita no
Omofi gusa
Imasara ni nado
Mono ka omofamu?

தெருக் கரையின்
வொபனவின் அடியில்
ஓமொபி புல் போல்
இனிமேலும் ஏனோ நான்
அவலமே எண்ணுவேன்

(வொபன - ஒரு மரத்தின் பெயர்.
ஓமொபி - ஒரு வகைப் புல்லின் பெயர்.
உள்ளுறை - ஆண்மகனின் பாதுகாப்பு
இருக்கையில் துன்பப்படுவானேன்.)

மன்யோக: 2271

குச புகமி
கொபொரொகி சப நி
நகு யதொ நொ
பகி மி நி கிமி வ
இது க கிமசமு?

*Kusa fukami
Koforogi safa ni
Naku yado no
Fagi mi ni kimi wa
Itu ka kimasamu?*

புல்லின் அடரில்
சுரும்பும் நெருங்கியே
கத்து முன்றிலில்
பகி மொட்டுக் காணவே நீ
என்று கொல் வருதுமே?

மன்யோக: 2272

அகி துகெப
மி-குச நொ பந நொ
அயெநு கநி
ஓமொபெதொ சிரசி
தத நி அபசரெப

*Aki dukeba
Mi-kusa no fana no
Ayenu gani
Omofedo sirazi
Tada ni afazareba.*

கார் வந்திடின்
மிகுசவின் மலரின்
அலர் நிலையின்
எண்ணம் அறியவில்லை
நேரிலும் காண்கிலனே

(மிகுச - ஒரு வகைநீர்ச்செடி)

மன்யோக: 2273

நநி சு தொ க
கிமி வொ இதொபமு
அகி பகி நொ
சொநொ பது பந நொ
உரெசிகி மொநொ வொ!

*Nani su to ka
Kimi wo itofamu
Aki fagi no
Sono fatu fana no
Uresiki mono wo!*

எதற்காகவோ
உன்னை வெறுத்திடுவேன்?
காரின் பகியின்
முதல் தோன்று மலர் போல்
மகிழ்வான பொருளே!

மன்யோக: 2274

கொயி மரொபி
கொபி வ சிநு தொமொ
இதிசிரொகு
இரொ நி வ இதெசி
அசகபொ நொ பந!

Koyi marofi
Kofi wa sinu tomo
Itiziroku
Iro ni wa idezi
Asaga fo no fana!

சுருண்டு விழு
காதலால் இறப்பினும்
தெளிவாகவே
நிறத்தில் வெளிப்படா
செவ்வரத்தை மலர்போல்

மன்யோக: 2275

கொதொ நி இதெதெ
இபப ய்யுசிமி
அசகபொ நொ
பொ நி வ சகிதெநு
கொபி மொ சுரு கமொ!

Koto ni idete
Ifaba yuyusimi
Asagafo no
Fo ni wa sakidenu
Kofi mo suru kamo!

சொல்லில் விளங்கக்
கூறிடின் அஞ்சிடுவேன்
செவ்வரத்தம் பூ
நன்கு மலராமை போல்
காதலும் செய்திடுவேன்!

மன்யோக: 2276

காரிகநெ நொ
பது கொவெ கிகிதெ
சகி தெ தரு
யதொ நொ அகிபகி
மி நி கொ! வக செகொ!

Karigane no
Fatu kowe kikite
Saki de taru
Yado no akifagi
Mi ni ko! waga seko!

நாரையினது
புதுக் குரலைக் கேட்டு
மலர்ந்திருக்கும்
முன்றிலின் கார்பகியைக்
காண வா! என் காதல!

மன்யோக: 2277

சவொ சிக நொ
இரி நொ நொ சுகுகி
பது வொபந
இதுசிக இமொ க
தெ வொ மகுரகமு.

Sawo sika no
Iri no no susuki
Fatu wobana
Itusika imo ga
Te wo makurakamu.

கலை மானுமே
நுழை பொழிலின் சுகுகி
முன் வொபந போல்
என்றுதான் காதலியின்
கையை அணையாக்குவேன்.

(முன் - முதல்மலர்,
'கலைமானுமே' இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2278

கொபுரு பி நொ
கெ நககு அரெப
வக சொநொ நொ
கர-அவி நொ பந நொ
இரொ நி தெ நி கொரி.

Kofuru fi no
Ke nagaku areba
Waga sono no
Kara-awi no fana no
Iro ni de ni keru.

காதல் நலி நாள்
கடந்து நீண்டிடினே
எனது சோலையின்
கரஅவி மலர்போல்
முகவண்ணம் தோன்றுமே.

மன்யோக: 2279

வக சதொ நி
இம சகு பந நொ
வொமிநபெசி
தபெநு கொகொரொ நி
நபொ கொபி நி கொரி

Waga sato ni
Ima saku fana no
Wominabesi
Tafenu kokoro ni
Nafu kofi ni keru.

எனது ஊரில்
இன்று அலர் மலரின்
வொமிநபெசி
வாடுகின்ற உள்ளத்தில்
இன்னும் காதல் இருக்கும்

(மலரின் - மலரான.
வொமிநபெசி - ஒரு மலரின்
பெயர்.)

மன்யோக: 2280

பகி நொ பந
சகெரு வொ மிரெப
கிமி நி அபசு
மகொதொ மொ பிச நி
நரி நி கெரு கமொ.

Fagi no fana
Sakeru wo mireba
Kimi ni afazu
Makoto mo fisa ni
Nari ni keru kamo.

பகியின் மலர்
அலர்வதைக் கண்டிடின்
நின்னைக் காணாது
உண்மையிலே நீந்நாளாய்
ஆகி வந்திட்ட தன்றோ.

மன்யோக: 2281

அச துயு நி
சகி சுசபி தரு
துகி குச நொ
பி தகுரு நபெ நி
கெநு பெகு ஒமொபொயு.

Asa tuyu ni
Saki susabi taru
Tuki kusa no
Fi takuru nabe ni
Kenu beku omofoyu.

காலைப் பனியில்
மலர்ந்து வளர்ந்திடும்
துகிப் புல் போல
ஞாயிறு உயர் போதில்
கரையும் காதல் எண்ணம்.

மன்யோக: 2282

நககி யொ வொ
கிமி நி கொபிதுது
இகெரசு ப
சகிதெ திரி நிசி
பந நி அரமசி வொ!

Nagaki yo wo
Kimi ni kofitutu
Ikerazu fa
Sakite tiri nisi
Fana ni aramasi wo!

நீண்ட இரவில்
உன் காதல் நலிவினில்
வாழ்ந்திடேனே;
அலர்ந்தே உதிர்ந்திடு
மலராய் மாறிடவோ!

மன்யோக 2283

வகிமொகொ நி
அபு சக யம நொ
பத சுசுகி
பொ நி ப சுகிதெசு
கொபி வதரு கமொ

Wagimoko ni
Afu saka yama no
Fata susuki
Fo ni fa sakidezu
Kofi wataru kamo!

என்காதல் மகள்
அபுசக மலையின்
கொடிச் சுசுகி
அலர் போல் தோன்றிடானே!
என் காதல் கழியுங் கொல்

(‘என்காதல் மகள்’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2284

யுகுரி நகு
இம மொ மி க பொசி
அகி பகி நொ
சிநபி நி அரமு
இமொ க சுசுகத வொ!

Yukuri naku
Ima mo mi ga fosi
Aki fagi no
Sinafi ni aramu
Imo ga sugata wo!

சிறிது நேரம்
இன்றும் காண விரும்பும்
காரின் பகியின்
சாய்நிலையில் இருக்கும்
காதலியின் உருவமே.

மன்யோக: 2285

அகி பகி நொ
பந நொ நொ சுசுகி
பொ நி ப தெசு
வக கொபி வதரு
கொமொரி தும ப மொ!

Aki fagi no
Fana no no susuki
Fo ni fa dezu
Waga kofi wataru
Komori duma fa mo!

காரின் பகியின்
மலர் வயல் சுசுகி
கதிர் போல் தோன்றா
என்காதல் படர்ந்திடும்
காமக் கிழத்தியிலே!

மன்யோக: 2286

வக யதொ நி
சகிசி அகி பகி
திரி சுகிதெ
மி நி நரு மதெ நி
கிமி நி அபநு கமொ!

Waga yado ni
Sakisi aki fagi
Tiri sugite
Mi ni naru made ni
Kimi ni afanu kamo!

என் முன்றிலிலே
மலர்ந்திடும் கார்பகி
உதிர் கழிந்து
விதையின் முதிர்வரை
உன்னிடம் சேர்ந்திலனே!

மன்யோக: 2287

வக யதொ நொ
பகி சகி நி கெரி
திரநு ம நி
பய கிதெ மிபெசி
நர நொ சதொபிதொ!

Waga yado no
Fagi saki ni keru
Tiranu ma ni
Faya kite mibesi
Nara no satobito!

என் முன்றிலிலே
பகி மலர்ந்திட்டது
உதிர் இடையில்
கடிதில் வந்து காண்க
நரவின் ஊர்மகனே!

மன்யோக: 2288

இப பசி நொ
மம நி ஒபிதரு
கபொ பந நொ
பந நி சி அரி கெரி
அரி துது மிரெப.

Ifa basi no
Mama ni ofitaru
Kafo fana no
Fana ni si ari keru
Ari tutu mireba.

கல்வழியது
இடையில் தோன்றிடும்
கபொ மலரின்
அலர் போல் இருந்திடும்
அந்நிலை கண்டிடவே.

(கல்வழி - கல்லால் ஆனபாதை. ஆறு
கடக்கப்பயன்படுவது.
கபொ - ஒரு வகைமலர்ச்செடி.)

மன்யோக: 2289

புதி—பர நொ
புரி நி சி சதொ நொ
அகி பகி ப
சகிதெ திரி நி கி
கிமி மதி கநெதெ.

Fudi—fara no
Furi ni si sato no
Aki fagi fa
Sakite tiri ni ki
Kimi mati kanete.

புதிபரவின்

முதுபழ ஊரிலே
காரின் பகியும்
மலர்ந்து சிதறிற்று
உன்னைக் காத்து நில்லாதே.

(புதிபர - ஒரு பட்டினத்தின் பெயர்)

மன்யோக: 2290

அகி பகி வொ
திரி சுகிநு பெமி
தஹரி மொதி
மிரெ தொமொ சபுசி
கிமி நிசி அரநெப!

Aki fagi wo
Tiri suginu bemi
Taori moti
Mire domo sabusi
Kimi nisi araneba!

கார் பகியது

உதிர் கடந்திடுமுன்
கையிலே வைத்து
காணினும் தனிமையே
நின்னையே காணாதெனின்!

மன்யோக: 2291

அசித சகி
யுபு-பெ ப கெநுரு
துகி-குச நொ
கெநு பெகி கொபி மொ
வரெ வ சுரு கமொ!

Asita saki
Yufu-be fa kenuru
Tuki—kusa no
Kenu beki kofi mo
Ware wa suru kamo!

காலை மலர்ந்து
மாலையில் துவண்டிடும்
துகி புல் போலத்
துவண்டிடு காதலும்
நானே செய்திருப்பேனே.

மன்யோக: 2292

அகிது நொ நொ
வொபந கரி சொபெ
அகி பகி நொ
பந வொ புகசநெ
கிமி க கரிபொ நி.

Akitu no no
Wobana kari sofe
Aki fagi no
Fana wo fukasane
Kimi ga karifo ni.

அகிது வயல்
வொபன வெட்டிச் சேர்த்துக்
காரின் பகியின்
மலரையும் வேய்ந்திடு
உனது குடிலுக்கே.

மன்யோக: 2293

சகெரி தொமொ
சிரசுகி அரெப
மொத மொ அரமு
கொநொ அகி பகி வொ
மிசெ துது மொதொந!

Sakeri tomo
Sirazu si areba
Moda mo aramu
Kono aki fagi wo
Mise tutu motona!

மலர்ந்திடினும்
யாரும் அறியாதெனின்
நன்மையும் உண்டோ
இந்தக் காரின் பகியைக்
காட்டுதல் பயனின்றே!

மன்யோக: 2294

அகி சரெப
கரி தொபி கொயுரு
ததுத-யம
ததிதெ மொ விதெ மொ
கிமி வொ சி சொ ஒமொபு!

Aki sareba
Kari tobi koyuru
Tatuta-yama
Tatite mo wite mo
Kimi wo si zo omofu!

கார்வந்திடினே
பறவை பறந்திடும்
ததுத மலை
நின்றாலும் இருந்தாலும்
உன்னை எண்ணி இருப்பேன்!

மன்யோசு: 2295

வக யதொ நொ
குசுப பி நி கெ நி
இரொதுகி நு
கி மசநு கிமி வ
நநி—கொகொரொ சொ மொ!

Waga yado no
Kuzuba fini ke ni
Iroduki nu
Ki masanu kimi wa
Nani—gokoro zo mo!

என் முன்றிலிலே
குசு இலை நாள்கழிய
நிறம் பெற்றது
நீ வந்திலை உனக்கே
எத்தகைய உள்ளமோ!

மன்யோசு: 2296

அசிபிகி நொ
யம-சநகதுர
மொமிது மதெ
இமொ நி அபசு ய
வக கொபி வொரமு!

Asifiki no
Yama-sanakadura
Momidu made
Imo ni afazu ya
Waga kofi woramu!

அடிவாரத்து
மலைச் சநகதுர
இலை மாறும் வரை
காதலியைக் காணேனே
என் காதலோ வருத்தும்!

(சநகதுர - ஒரு மரத்தின் பெயர்)

மன்யோசு: 2297

மொமிதி-ப நொ
சுகி-கதெநு கொ வொ
பிதொ-தும தொ
மி.துது ய அரமு
கொபிசிகி மொநொ வொ!

Momidi-ba no
Sugi-gatenu ko wo
Fito-duma to
Mi.tutu ya aramu
Kofisiki mono wo!

மாறும் இலைபோல்
பார்வை அகலாப் பெண்ணை
பிறன் பெண்டெனின்
பார்த்திட்டே இருப்பேனே
விரும்பிய பொருளை!

யப்பானிய மன்யோசுப் பாடல்கள்

மன்யோக: 2298

கிமி நி கொபி
சிநயெ உரடரெ
வக வொரெப
அகி-கசெ புகிதெ
துகி கதபுகிநு.

Kimi ni kofi
Sinaye urabure
Waga woreba
Aki-kaze fukite
Tuki katabukinu.

உன் காதலில்
துவண்டு மெலிந்திட்டு
நான் வருந்திட
காரின் காற்று வீசியே
திங்களும் சாய்ந்திடுமே.

மன்யோக: 2299

அகி நொ யொ நொ
துகி கமொ கிமி ப
குமொ-ககுரி
சிமசிகு மிநெப
கொகொத கொபிசிகி!

Aki no yo no
Tuki kamo kimi fa
Kumo-gakuri
Simasiku mineba
Kokoda kofisiki!

காரது இரவின்
மதியாமோ நீயே
முகில் மறைக்கும்
சிறிதுமே காணாமல்
இதுவோ காதல் நோயே!

மன்யோக: 2300

நக-துகி நொ
அரி அகெ நொ துகு-யொ
அரி. துது மொ
கிமி க கி.மசப
வரெ கொபிமெ ய மொ!

Naga-duki no
Ari ake no tuku-yo
Ari.tutu mo
Kimi ga ki.masaba
Ware kofime ya mo!

ஒன்பதாம் மாதம்
தோன்றிடும் நிலவுபோல்
தொடர்ச்சியாயும்
நீ வாராதிருப்பினே
நான் நலிந்திடலாமோ!

மன்யோக: 2301

யொசி வெயசி
கொபிசி தொ சுரெதொ
அகி-கசெ நொ
சமுகு புகு-யொ ப
கிமி வொ சி சொ ஒமொபு!

Yosi weyasi
Kofisi to suredo
Aki-kaze no
Samuku fuku-yo fa
Kimi wo si zo omofu!

நன்றே இனியே
நலியேன் எனச் செய்திட
கார் காற்றினது
தண்மை வீச இரவில்
உன்னையேதான் எண்ணுவேன்!

மன்யோக: 2302

கெதசிகு மொ
அந கொகொரொ ந தொ
ஒமொபு.ரமு
அகி நொ நசு-யொ வொ
இநெ புசகு நொமி.

Kedasiku mo
Ana kokoro na to
Omofu-ramu
Aki no naga-ya wo
Ine fusaku nomi.

ஊரது தானும்
இதயமற்றவன் என
எண்ணியிருக்கும்
காரது நீள் இரவில்
நிலத்தில் உறங்குவேன்.

மன்யோக: 2303

அகி நொ யொ வொ
நகசி தொ இபெதொ
துமொரி நி சி
கொபி வொ துசுசெப
மிசிககு அரி கொரி!

Aki no yo wo
Nagasi to ifedo
Tumori ni si
Kofi wo tukuseba
Mizikaku ari keril!

காரின் இரவே
நீண்டதெனக் கூறினும்
என் எண்ணத்திலே
காதல் தொடர்ந்திடினே
குறுகியதாய் விடும்.

மன்யோக: 2304

அகிது ப நி
நிபொபெரு கொரொமொ
வரெ வ கிசி
கிமி நி மதுரப
யொரு மொ கிரு கநெ!

Akitu fa ni
Nifoferu koromo
Ware wa kizi
Kimi ni maturaba
Yoru mo kiru gane!

தும்பி இறகின்
வண்ணநிற ஆடையை
நானே அணியேன்
நினக்குத் தந்திடினே
இரவும் அணிவாயே!

மன்யோக: 2305

தபி நி சுர
பிமொ தொகு மொநொ வொ
கொதொ சிகெமி
மரொநெ வரெ கசு
நககி கொநொ யொ வொ!

Tabi ni sura
Fimo toku mono wo
Koto sigemi
Marone ware kasu
Nagaki kono yo wo!

பயணத்திலும்
நெகிழ்ப்பேன் ஆடையையே
அலர் அடர்வால்
ஆடையோடுறங்குவேன்
நீண்ட இவ்விரவிலே

மன்யோக: 2306

சிகுரெ புரு
அகதொகி-துகுயொ
பிமொ தொகசு
கொபுரமு கிமி தொ
வொரமசி மொநொ வொ!

Sigure furu
Akatoki-dukuyo
Fimo tokazu
Kofuramu kimi to
Wora masi mono wo!

பெயல் பொழியும்
வைகறை நிலவிலே
ஆடை நெகிழாமே
காதல்நலி உன்னுடன்
ஒன்றிணையும் எண்ணமே!

தமிழாக்கம்: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

61

மன்யோக: 2307

மொமிதிப நி
ஒகு சிர-துயு நொ
இரொ நி ப மொ
இதெசி தொ ஒமொபெப
கொதொ நொ சிகெகெகு.

Momidiba ni
Oku sira-tuyu no
Iro ni fa mo
Idezi to mofeba
Koto no sigekeku.

வண்ண இலையில்
விழு வெண்பனியின்
வண்ணத்திலுமே
தோன்றாதென எண்ணினும்
அலரின் அடர்வுண்டே.

மன்யோக: 2308

அமெ புரெப
தகிது யம-கப
இப நி புரெ
கிமி க குதகமு
கொகொரொ ப மொதசி.

Ame fureba
Tagitu yama-gafa
Ifa ni fure
Kimi ga kudakamu
Kokoro fa motazi.

மழை பொழியின்
பொங்கிடு மலையாறே
பாறை பிளக்கும்;
உன்னையே உடைத்திடும்
உள்ளமே நான் கொண்டிலேன்

மன்யோக: 2309

பபுரி ர க
இபபு யசிரொ நொ
மொமிதி.ப மொ
சிமெநப கொயெதெ
திரு தொ இபு மொநொ வொ!

Fafuri ra ga
Ifafu yasiro no
Momidi-ba mo
Simenafa koyete
Tiru to ifu mono wo!

மடையிடுவார்
மடையிடு கோவிலின்
வண்ண இலைகளும்
தோரணத்தில் தொங்கியே
உதிர்ந்திடும் பொருளோ!

மன்யோக: 2310

கொபொரொகி நொ
வக தொகொ நொ பெ நி
நகி.துது மொதொ ந
ஒகி-வி துது
கிமி.நி கொபுரு நி
இநெ-கதெ நகு நி!

Koforogi no
Waga toko no fe ni
Naki-tutu moto na
Oki-wi tutu
Kimi ni kofuru ni
Ine-gate naku ni!

காதல் சுரும்புகளும்
என் படுக்கையருகில்
ஒலிக்கும் பயனின்றி
எழுந்திருந்து
உன்னையே நினைப்பதால்
உறக்கமும் இல்லையே!

மன்யோக: 2311

பத-சுகுகி
பொ நி பு சகி-தெநு
கொபி வெ வக சுரு
தம-ககிரு
தத பிதொ-மெ நொமி
மிசி பிதொ யுவெ நி!

Fada-susuki
Fo ni fa saki-denu
Kofi wo waga suru
Tama-kagiru
Tada fito-me nomi
Misi fito yuwe ni!

கொடிச் சுகுகிக்
கதிர் போல் மலராத
காதலே நான் செய்வேன்
மணியொளியின்
குறும் பார்வை மட்டுமே
பட்டது காதலி மேல்!

(‘மணியொளி’ இப்பாடலில்
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2333

புரு யுகி நொ
சொர நி கெநுபெகு
கொபுரெ தொமொ
அபு யொசி நசி நி
துகி சொ பெ நிகெரு!

Furu yuki no
Sora ni kenubeku
Kofure domo
Afu yosi nasi ni
Tuki zo fe nikeru!

பெய்யும் பனிபோல்
வானிலே கரைந்திடும்
காதலெனினும்
காணும் நிலை இன்றியே
மாதங்கள் தான் கழியும்!

மன்யோக: 2334

அப-யுகி வ
தி-பெ நி புரி-சிகெ
கொபிசிகெகு
கெ நககி வரெ ப
மி.துது சிநொபமு!

Afa-yuki wa
Ti-fe ni furi-sike
Kofisikeku
Ke nagaki ware fa
Mi.tutu sinobamu!

கரை பனியே
ஆயிரமடிப்பில் பொழி!
காதல் நலியும்
நீள் போதினிலே நானே
அவளை நினைவில் காணும்!

மன்யோக: 2335

சகி-தெதரு
உமெ நொ சிது-யெ நி
ஒகு துயு நொ
கெநுபெகு இமொ நி
கொபுரு கொநொகொரொ!

Saki-detaru
Ume no sidu-ye ni
Oku tuyu no
Kenubeku imo ni
Kofuru konogoro!

மலர்ந்து ஒளிர்
உமெயின் தாழ்கிளையில்
விழு பனியின்
கரையும் காதலியை
நினைப்பேன் இவ்வேளையே!

மன்யோக: 2336

பநபத மொ
யொ புகெதெ ந யுகி!
மிதி நொ பெ நொ
யு-சச நொ உபெ நி
சிமொ நொ புரு யொ வொ!

Fanafada mo
Yo fukete na yuki!
Miti no fe no
Yu-zasa no ufe ni
Simo no furu yo wo!

மிகப் பெரிதும்
இரா நீளும் செல்லாதே!
பாதை அருகின்
குறு மூங்கிலின் மேலே
பனி பொழி இரவே!

மன்யோக: 2337

சசநொ ப நி
பதரெ புரி ஒபொபி
கெநுபெகுமொ
வசரமு தொ இபெப
மசிதெ ஒமொபொயு!

Sasa no fa ni
Fadare furi ofofi
Kenubekumo
Wasuremu to ifeba
Masite omofoyu!

சிறுவேய் இலைமேல்
சிதறிப் பெய்து மூடி
அழித்திடுமோ!
மறந்திட என்றாலே
மீண்டும் நினைத்திடுமே

மன்யோக: 2338

அரரெ புரி
இத மொ கசெ புகி
சமுகி யொ ய
பத நொ நி கொ-யொபி
வக பிதொரி நெமு.

Arare furi
Ita mo kaze fuki
Samuki yo ya
Fata no ni ko-yofi
Waga fitori nemu.

கடும்பனி பெய்
கொடிய காற்றும் வீச
குளிர் இரவே
பத வயலில் வருந்தி
நான் தனி உறங்குமே

(இரவே - இரவில்
பத - ஓரிடத்தின் பெயர்.)

மன்யோசு: 2339

யொ-நபரி நொ
நுகி நி புரி-ஓபொபு
சிர யுகி நொ
இத்சிரொகு சி மொ
கொபிமு வரெ கமொ

Yo-nabari no
Nu-gi ni furi-ofofu
Sira yuki no
Itiziroku si mo
Kofimu ware kamo

யொநபரியின்
மரங்களில் பெய்து மூடும்
வெண் பனியே
தெளிவாகத் தோன்றிடும்
நலிந்திடும் நானுமே

(யொநபரி - ஓர் ஊரின் பெயர்.)

மன்யோசு: 2340

பிதொ-மெ மிசி
பிதொ நி கொபுரகு
அம-கிரசி
புரி-குரு யுகி நொ
கெநுபெகு ஒமொபொயு!

Fito-me misi
Fito ni kofuraku
Ama-girasi
Furi-kuru yuki no
Kenubeku omofoyu!

ஓர் பார்வை பட்ட
பெண்ணில் நலிவுறுவேன்
வானம் படரப்
பெய்துவரு பனியின்
கரைவு போல் எண்ணுவேன்!

மன்யோசு: 2341

ஓமொபி இதுரு
தொகி ப சுபெ நமி
தொயொகுநி நொ
யுபு யம யுகி நொ
கெநுபெகு ஒமொபொயு!

Omofi iduru
Toki fa sube nami
Toyokuni no
Yufu yama yuki no
Kenubeku omofoyu!

எப்போதும் எண்ணும்
வேளையிலே மயங்கும்;
தொயொ நாட்டினது
யுபு மலைப் பனியின்
கரைவு போல் எண்ணுவேன்

யப்பானிய மன்யோசுப் பாடல்கள்

மன்யோக: 2342

இமெ நொ கொதொ
கிமி வொ அபி-மிதெ
அம-கிரசி
புரி குரு யுகி நொ
கெநுபெகு ஒமொபொயு!

Ime no goto
Kimi wo afi-mite
Ama-girasi
Furi kuru yuki no
Kenubeku omofoyu!

கனவில் போலும்
உன்னை அணையக் கண்டே
வானம் படரப்
பெய்துவரு பனியின்
கரைவு போல் எண்ணுவேன்

மன்யோக: 2343

வக செகொ க
கொதொ உதுகுசுமி
இதெதெ யுகப
மொ-பிகி சிருகெழு
யுகி ந புரி சொநெ!

Waga seko ga
Koto utukusumi
Idete yukaba
Mo-biki sirukemu.
Yuki na furi sone!

என் காதலரே
பேசிய இன்மொழிகள்;
வெளியே செலின்
அவர் ஆடை கண்டிட
பனியே நீ பெய்யாதே

மன்யோக: 2344

உமெ நொ பந
சொரெ தொ மொ மியெசு
புரு யுகி நொ
இதிசிரொகெழு ந
ம-துகபி யரப.

Ume no fana
Sore to mo miyezu
Furu yuki no
Itizirokemu na
Ma-dukafi yaraba.

உமெயின் மலர்
இனியும் தெரியாமல்
பெய்யும் பனிபோல்
தெளிவுற்றிடுமே
செய்தி பரிமாறிடீனே.

மன்யோக: 2345

அம-கிரபி
புரி குரு யுகி நொ
கியெநு தொமொ
கிமி நி அபமு தொ
நகரபெ-வதரு!

Ama-girafi
Furi kuru yuki no
Kiyenu tomo
Kimi ni afamu to
Nagarafe-wataru!

வானம் படரப்
பெய்துவரு பனியின்
கரைவு எனினும்
உன்னைக் காணும் எனவே
வாழ்வையும் தொடர்ந்திடும்!

மன்யோக: 2346

உகநெரபு
தொமி யம யுகி நொ
இதிசிரொகு
கொபிப இமொ க ந
பிதொ சிரமு கமொ!

Ukanerapu
Tomi yama yuki no
Itiziroku
Kofiba imo ga na
Fito siramu kamo!

கரைந்திடுகின்ற
தொமி மலைப் பனியின்
தெளிவு போல
நயப்பின் அவள் பெயர்
மாந்தர் அறியக் கூடும்!

(‘கரைந்திடுகின்ற’ இப்பாடலிலே
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2347

அம வொபுநெ
பதுசெ நொ யம நி
புரு யுகி நொ
கெ-நககு கொபிசி
கிமி க ஒதொ சொ சுரு!

Ama wobune
Fatuse no yama ni
Furu yuki no
Ke-nagaku kofisi
Kimi ga oto zo suru

நிறுத்து புணை
பதுசெயின் மலையில்
பெய்யும் பனியின்
கரைவு நீள் காதலில்
நீ வரும் ஒலிதான் செய்க

(‘நிறுத்துபுணை’ இப்பாடலிலே
தலையணைச் சொற்றொடராகும்.)

மன்யோக: 2348

வசமி நொ
மிநெ யுகி சுகிதெ
புரு யுகி நொ
இதொபி மொ நசி தொ
மவொசெ சொநொ கொ நி!

Wazami no
Mine yuki sugite
Furu yuki no
Itofi mo nasi to
Mawose sono ko ni!

வசமி மலை
உச்சி சென்று கடந்தே
பெய்யும் பனியின்
கவனிப்பும் இன்றெனக்
கூறு அம் மகளுக்கே!

மன்யோக: 2349

வக யதொ நி
சுகிதரு உமெ வொ
துகு-யொ யொமி
யொபி-யொபி மிசெமு
கிமி வொ கொசொ மதெ!

Waga yado ni
Sakitaru ume wo
Tuku-yo yomi
Yofi-yofi misemu
Kimi wo koso mate!

என் முன்றிலிலே
மலர்ந்திடு உமெயை
நிலவிரா எழிலில்
இரவிரவாய்க் காண
உன்னைக் காத்து நிற்குமே

மன்யோக: 2350

அசிபிகி நொ
யம நொ அரசி வ
புகநெதொமொ
கிமி நகி யொபி வ
கநெதெ சமுசி மொ!

Asifiki no
Yama no arasi wa
Fukanedomo
Kimi naki yofi wa
Kanete samusi mo!

அடிவாரத்து
மலையது கடுங்காற்றே
வீசாவிடினும்
நீ இல்லாத இரவே
முன்சாலும் குளிருமே

L. 11490

L. 11490

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

